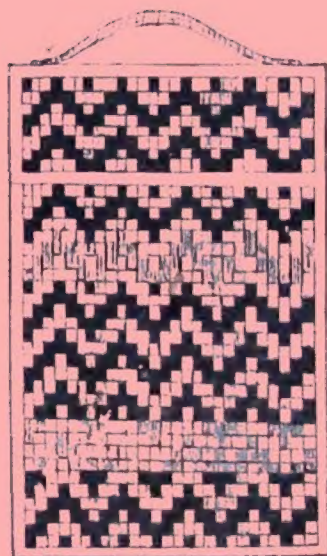

ବୁଦ୍ଧ ଗୀତା

ଦ୍ଵିତୀୟ ଗଣ୍ଡ

ରାମବାହାଦୁର ଭିକାରୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗୃହ ଶିଳ୍ପ

ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ

ସମ୍ବିଧାନାମ୍ବର ଭିତ୍ତିଭିତ୍ତି ପଞ୍ଜୀକରଣ

ପ୍ରଣୀତ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ

ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣାମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କଦ୍ଵାରା

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜଦ୍ଵାରା

ପ୍ରକାଶିତ ।

୧୯୪୦

ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ

ସୂଚୀ

ବସ୍ତୁ	ପୃଷ୍ଠା	ବସ୍ତୁ	ପୃଷ୍ଠା
ପାତ୍ରୀ ବୁଣା	୧	ଶର ବ୍ୟାଗ୍ (Bag)	୩୨
ପୋଡ଼ି ବୁଣା	୪	” ଟିପାଲ (Teapoy)	୩୩
ଜିନିଷାଳାର ବୁଣା	୫	ଶର ପାତ୍ରୀର ସୁତ୍ରେସ୍	୩୪
ଗୁରୁଣାଶାରେ ବୁଣା	୬	ଅଶୁ ପୁଲର ଶର	୩୫
ସୁଆଁଲ	୧୧	ଅଶୁ ଶରର ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ	୩୬
” ସୁତ୍ରେସ୍	୧୫	” ମୁହଁବଳା	୩୭
” ଚେଆର	୧୫	” ” ଡଳାବଳା	୩୭
କାରିର	୧୬	” ସ୍କ୍ରିନ (Screen)	୩୮
କାରିର ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ	୧୭	କଥ	୩୮
କାରିରର ଭଲ ଭଲ ଗୁଣ	୧୮	କଥର	୪୧
” ହାଟ୍ (Hat)	୧୮	କଥପୁଲ	୪୨
” ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ	୨୦	କଥ ଓ କେତକ ଶର	୪୭
” ଗୋଲ ପେଡ଼ି	୨୨	ନାଲିଆ	୪୮
ଗୋଟା କାରିରର ବସ୍ତୁ	୨୩	ନାଲିଆର ହାତ ବ୍ୟାଗ (Hand bag)	୫୦
ଦୋହର କାରିରର ବୁଣା	୨୬	ହତା	୫୨
ଦୋହର କାରିରର ପ୍ୟାନ (Fan)	୩୦	ନାଲିଆପଟି	୫୫
” ବାବୁ	୩୦	ଅନୁଶୀଳନ	୫୬
ଶର	୩୧		

ଗୃହଶିଳ୍ପ

ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ

ପାଞ୍ଚି ଆରୁଣ

ପାଞ୍ଚିଆ ଏବଂ ଟୋକେଇ ବୁଣା ଗୋଟିଏ ବାହୁକାଳର ପୁରାତନ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ । କି ଗରିବ କି ଧନୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ପାଞ୍ଚିଆ ଏବଂ ଟୋକେଇ ଲୋଡ଼ା । ପାଞ୍ଚିଆ ଏବଂ ଟୋକେଇ କେବଳ ହାତ ଦ୍ଵାରା ବୁଣାହୁଏ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଶିଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଦେଶରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଳା କାରଖାନା ହୋଇ ନାହିଁ । ସବୁଠାରେ ଏହା ହାତଦ୍ଵାରା ବୁଣା ହେଉଅଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଳ୍ପ-ମାନଙ୍କରେ କଳର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହସ୍ତକର୍ମର ବିଶେଷ ଅନ୍ତରାୟ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଚିଆ ବୁଣାରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଆଶଙ୍କା ନାହିଁ । ଯେ ଯେତେ ସୁନ୍ଦର, ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାରର ଓ ନେତ୍ରିରୁଚିକର ପଦାର୍ଥମାନ ବୁଣିବାରେ ବିଚକ୍ଷଣତା ହାସଲ କରି ପାରବେ, ତାହାଙ୍କ ପଦାର୍ଥ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ବିସେଷେ ଅଧିକ ଅଦ୍ଭୁତ ହେବ ।

ପାଞ୍ଚା ବୁଣିବାର ସାମଗ୍ରୀ ଆମ ଦେଶରେ କେତେପ୍ରକାର ଯେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଅଛି, ତାହାର ସୀମା ନାହିଁ । ବେତ, ବାଉଁଶ, ସୁଆଁଲ, କାରିଡ଼, ଖର, ତାଳପତ୍ର, ତାଳକୋରଟ, ନାଳିଆ, ବହୁମୂର୍ତ୍ତି, କିଆରେର ବା କିଆପିଟ, ଆଖୁ ଛେଅଗରୁ ବାହାରୁଥିବା ଶର ବା କାଣ୍ଡ, ନଡ଼ିଆ ଖଡ଼ିକା, ବୁଟା ପ୍ରଭୃତି ନାନା ପଦାର୍ଥରେ ପାଞ୍ଚା ବୁଣାଯାଇ ପାରେ । ଅରଣ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଆହୁର କେତେ ପ୍ରକାର ଲତା ଅଛି, ସେ ସବୁ ଏହି ଶିଳା ନିମନ୍ତେ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇ ପାରିବ । ସେ ସବୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ପରୀକ୍ଷା କରି ନାହାନ୍ତି । ତାଳପତ୍ରରେ ପାଞ୍ଚା ବୁଣିବାର କେତେଗୋଟି ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହି ଖଣ୍ଡରେ ସୁଆଁଲ, କାରିଡ଼, ଖର, ଆଖୁରେ, କିଆରେ ଓ ନାଳିଆ ଆଦିର ପାଞ୍ଚା ବୁଣିବାର କେତେକ ପ୍ରଣାଳୀ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ପାଞ୍ଚା ବୁଣିବା ସମ୍ବନ୍ଧେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବିଶେଷ କଥା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।

ପାଞ୍ଚାବୁଣା ଶିଳା ଅତି ସହଜ । ଯେକେହି ଏହା ସହଜରେ କରି ପାରନ୍ତେ ଏବଂ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ପାରିବେ କେବଳ ବୁଣିବାର କେତେଗୋଟି ବାଗ ଶିଖିନେଲେ ତାହାହିଁ ସବୁଠାରେ ବିବେଚନା କରି ବିମାଗତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

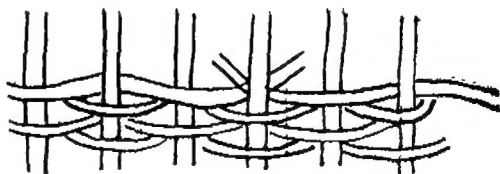
ବୁଣିବାର ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମେ ବାଛନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ବୁଣିବା ବେଳେ ଯାଣିରେ ବୁଢ଼ାଇ ଓଦା କରିଦେଇ ପାଖରେ ରଖିବ । ତହିଁ ଉପରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ଓଦାକନା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲେ ତାହା ବରାବର ନରମ ରହିବ । ବୁଣିବା ବେଳେ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବରାବର ଗୋଟିଏ ପାନ୍ତରେ ପାଣି ରଖିଥିବ । ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ଖଣ୍ଡି ଏ ଛେଟ କନା ପାଣିରେ ବୁଢ଼ାଇନେଇ ବୁଣିବା ଅଂଶରେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବ । ବରାବର ବାମ ଆଡ଼ରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାହା ଥିବା ଆଡ଼କୁ ବୁଣିଯିବ । ପ୍ରଥମେ ସରଳବୁଣାଗତରେ ଛେଟ ଛେଟପଦାର୍ଥ ବୁଣି ରଳଇଲ ପ୍ରକାର ବୁଣିବାର ବାଗ, ଚଣ୍ଡି, ଓ ଯୋଡ଼ିବାର କାଇଦାଗୁଡ଼ିକ ଅଭ୍ୟାସ କରିନେବ । ସବୁବେଳେ ବୁଣିବାର ସବୁ ଉପକରଣ ଗୁଡ଼ିକର ସମତା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିବ । ପ୍ରତି କାଠି, ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚା, ପ୍ରତି ଫାଳ ଓ ପ୍ରତି ଗଣ୍ଡିକୁ ପରସ୍ପର ସଙ୍ଗେ ଯେତେ ସମାନ ରଖି ପାରିବ, ତାହା ବୁଣିବ ତାହା ସେତେ ସୁନ୍ଦର ହେବ । କୌଣସି ଗୋଟିଏ କାଠି ବା ଗୋଟିଏ ଫାଳ ଯେବେ ଅନ୍ୟ କାଠି ବା ଫାଳ ସଙ୍ଗେ କିଛିମାତ୍ର ଅମେଳ ଦୃଶ୍ୟ ବା ଅସମାନ ହୋଇ ବୁଣା ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥଟିର ଶୋଭା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

ବୁଣିବାକୁ ବସିଲା ବେଳେ ଯେଉଁ ପରି ଭାବରେ ବସିଲେ ଦୁଇହାତ ସରଳଭାବରେ ତଳାଇ ପାରିବ, ଆଗେ ସେହିପରି ଆସନ ଜମାଇ କରିବସିବ । ତାହା ନ ହେଲେ ବୁଣାଯିବା ପଦାର୍ଥ ସୁନ୍ଦର

ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପଦାର୍ଥଟିକୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କାଠର ଗୁରୁଗୋଡ଼ିଆ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଏପରିଭାବରେ ରଖିବ, ଯେପରି ବୁଣାଯିବା ପଦାର୍ଥ ବୁଣା ହେବା ବେଳକୁ ସରଳଭାବରେ ଆସେ ଆସେ ବୁଲି ଯାଉଥିବ । ଆସଣା ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ସରଳଭାବରେ ପରିଗୁଳିତ ହେବାଭଳି ଆଖିଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ରଖିବ । ପଦାର୍ଥଟି ଆଖି ଉପରେ ବା ବୁଲିରେ ରଖି ବୁଣିଲେ ତାହା ଧରଳ ଭାବେ ବୁଲି ନ ପାରି ଅନେକ ସମୟରେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଅମେଳ ହୋଇ ପଦାର୍ଥଟିକୁ ଅସୁନ୍ଦର କରି ପକାଏ । କୌଣସି ଅଂଶ ଯତ୍ନକ୍ଷତ ଅମେଳ ହେବା ଦେଖାଗଲେ ତାହାକୁ ଅବଜ୍ଞାନ କରି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଜାଡ଼ି ଦେଉଥିବ । “ଥାଉ, ଚଳିଯିବ” ଏପରି ଭାବ କଦାଚ କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଅମେଳ ରଖି ଆଗକୁ ବୁଣି ଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅମେଳ ହେବାର ଦୋଷଟି ଶୀଘ୍ର ଧରିପାରିବାର ଶକ୍ତି ଯାହାର ଯେତେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି ହେବ, ସେ ପାଢ଼ିଆ ବୁଣିବାରେ ସେତେ ଅଧିକ ବିଚାରିବାର ଲାଭ କରି ପାରିବ । ପାଢ଼ିଆ ବୁଣିବାରେ ବିଶେଷ ଯେଉଁ ଆବଶ୍ୟକ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଗଣ୍ଠି, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ପାଦ, ଦଣ୍ଡା ଦଣ୍ଡା ଦିନ ଦିନ ବସି କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେଣୁ ବୁଣାଳିର ଯେଉଁ ନିୟମ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ଅସମ୍ଭବ । ପାଢ଼ିଆ ଦେହରେ ଯେଉଁ ଖୁଣ୍ଟି ବୁଣାଯାଏ ତାହାକୁ କେହି କେହି ବାହୁ କହନ୍ତି ଓ କେହି କେହି ଗୋଡ଼ କହନ୍ତି । ବାହୁ ବା ଗୋଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବୁଣାଯାଏ, ସାଧାରଣତଃ ତାହାକୁ ପାତ ବା ପାତିଆ କହନ୍ତି । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଠିଆବାଗରେ ଥିବା ୨ଟି ଖୁଣ୍ଟିକୁ ବାହୁ ବା ଗୋଡ଼ କହନ୍ତି ଓ ଉକ୍ତ ବାହୁକୁ ଛଦ୍ମ କରି ଯେଉଁ ୪ଟି ପାତିଆ ବୁଣା ହୋଇଅଛି ତାକୁ ପାତ କହନ୍ତି ।

ବାହୁ ବା ଗୋଡ଼ ଦେହରେ ପାତ ବୁଣିବାର କେତେଗୋଟି ପ୍ରଣାଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା —

ଗୋଟିଏ ପାଢ଼ିଆ ନିମନ୍ତେ ବାହୁଗୁଡ଼ିଏ ସଜାଇ କରି ରଖିବ; ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ବାହୁର ମଝିରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପାତକୁ ଆଡ଼ିବାଗରେ ଖଞ୍ଜି ତାହାକୁ ବରାବର ଗୋଟିଏ ବାହୁର ଆଡ଼ି ପାଖରେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପଛ ପାଖରେ ଛଦ୍ମକରି ବସାଇ ବସାଇ ଆଗକୁ ବୁଣିଯିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

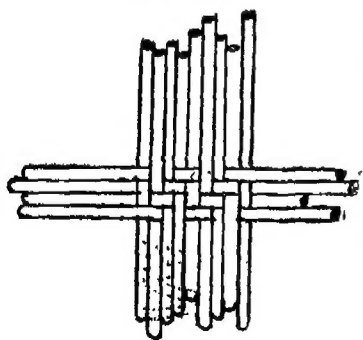
ପାତିଆଟି ଶେଷ ହେବା ବେଳକୁ ତାହା ପାଢ଼ିଆର ଉତର (ଧୋ)ଆଡ଼କୁ ଛଡ଼ି ଦେବ । ସେହି ପାତିଆ ଆଡ଼ି ବଡ଼ ହୋଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ବାହାର ଆଞ୍ଚା ସେହିଠାରେ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ସେହିପରି ପାତ ଉତର ପାଖରୁ ଖଞ୍ଜି ମୁନସ୍ତ ପୁବ ପରି ବୁଣିଯିବ ।

ପାତ ଖଞ୍ଜିବା ପ୍ଳାନରେ ପାତର ମୁଣ୍ଡକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ କାଟି ମୁଁବର ପାତ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ କରି ବୁଣିବ । ଏହି ବୁଣାକୁ ସରଳ ବୁଣା କହନ୍ତି ।

ସରଳ ବୁଣାରେ ବାହୁଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଯେତେବେଳେ ଯୋଡ଼ା ଥିବ, ତେବେ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିର ପାତଅ ବୁଣି ସାରିବା ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଧାଡ଼ିରେ, ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିର ପାତ ଯେଉଁ ବାହୁର ଆଗରେ ନେଇଥିବ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଧାଡ଼ିର ପାତ ତାହାର ପଛରେ ନେବ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିର ପାତକୁ ଯେଉଁ ବାହୁର ପଛରେ ନେଇଥିବ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଧାଡ଼ିର ପାତକୁ ସେହି ବାହୁର ଆଗରେ ନେବ । ଏହିପରି ପାତ ପଡ଼ିଲେ ବୁଣା ଠିକ୍ ହେଲା ବୋଲି ଜାଣିବ । ବାହୁଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ବିଯୋଡ଼ା ଥିଲେ ଆପେ ଆପେ ଏହିପରି ପଡ଼ିଯିବ । ମାତ୍ର ବାହୁଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଯୋଡ଼ା ଥିଲେ ଏପରି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ି ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଧାଡ଼ି ଆରମ୍ଭ କଲବେଳକୁ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ି ଯେଉଁ ବାହୁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବ ଦ୍ଵିତୀୟ ଧାଡ଼ି ତହିଁର ଗୋଟିଏ ବାହୁ ଆଗକୁ ମଡ଼ାଇ ପାତ ଖଞ୍ଜି ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ଆଗରେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପଛରେ ପାତ ସବୁକୁ ବସାଇ ବସାଇ ବୁଣିବ ।

ସାଧାରଣତଃ ଟୋକେଇ ଓ ପାତୁଆ ସବୁ ଏହି ସରଳବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇଥାଏ । ସୁତ୍କେଶ୍ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୌଖିନ ପଦାର୍ଥମାନ କରିବାକୁ ହେଲେ ତାହା ଟୁଇଲ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣାଯାଏ ।

ଟୁଇଲ୍ ବୁଣିବାପାଇଁ ଖଣ୍ଡିଏ ପାତକୁ ପ୍ରଥମେ ଯେକୌଣସି ପ୍ଳାନରେ ଖଞ୍ଜି ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବାହୁ ବଦଳରେ ଯୋଡ଼ିଏ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁ ଛଡ଼କରି ବୁଣିବାକୁ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁର ଆଗରେ ଓ ଆଉ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁର ପଛରେ ପାତ ବସାଇ ବୁଣାଯାଏ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତହିଁରେ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିରେ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁ ତଳକୁ ଓ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁ ଉପରକୁ ରଖି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିବ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଧାଡ଼ିରେ ୧ମ ବାହୁଟି ଉପରକୁ ରଖି ତା ପରେ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁ ତଳକୁ ଓ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁ ଉପରକୁ ରଖି ବୁଣିବ । ତୃତୀୟ ଧାଡ଼ିରେ ଯୋଡ଼ିଏ ବାହୁ ଉପରକୁ ଓ ଚତୁର୍ଥ ଧାଡ଼ିରେ ୧ମ ବାହୁଟି ତଳକୁ ରଖି ତା ପରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଯୋଡ଼ିଏ ଲେଖାଏଁ ବାହୁ ତଳକୁ ଓ ଉପରକୁ ଏବଂ ଉପରକୁ ଓ ତଳକୁ ରଖି ବୁଣିବ । ଏହି କ୍ରମରେ ବସାଇବ ବୁଣା ହେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

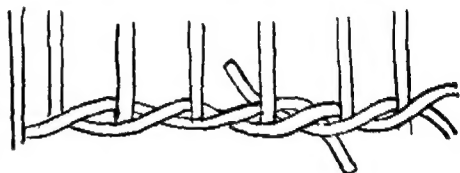
ଗୋଲ ପଦାର୍ଥରେ ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ବିଯୋଡ଼ା ରଖିବ । ତାହା-

ହେଲେ ଦୁଇଟି ବାହୁ ଉପରକୁ ଓ ଦୁଇଟି ବାହୁ ତଳକୁ ଦେଇ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ବୁଣିଗଲେ ଏହିପରି ପାତ ଆପେ ପଡ଼ିଯିବ ।

ଯୋଡ଼ିବୁଣା

ସାଧାରଣତଃ ପାତର ଯୋଡ଼ିବୁଣା ସୁବିଧାରେ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ । ପାତ ବଦଳରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗୋଲ କାଠି, ଖଜିକା, ଲତା, ଗୋଟା ବେତ ଓ ତଦ୍ୱୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଲ ପଦାର୍ଥଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ିବୁଣା ବୁଣିବାକୁ ହୁଏ ।

ଏଥୁପାଇଁ ପାତ ବଦଳରେ ଦୁଇଗୋଟି ଗୋଲ କାଠି ବାହୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖା କରିବ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଶାଖାକୁ ଯେ କୌଣସି ଦୁଇଗୋଟି ବାହୁର ମଝିରେ ଖଞ୍ଜିବ । ଅନ୍ୟ ଶାଖାଟିକୁ ତହିଁପରି ଦୁଇଟି ବାହୁର ମଝିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବାହୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ଏବଂ ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତୃତୀୟ ବାହୁର ମଝିରେ ଖଞ୍ଜି ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ଏରୂପ ବୁଣାରେ ସାଧାରଣ ଦଉଡ଼ି ବଳିବାରେ ଯେପରି

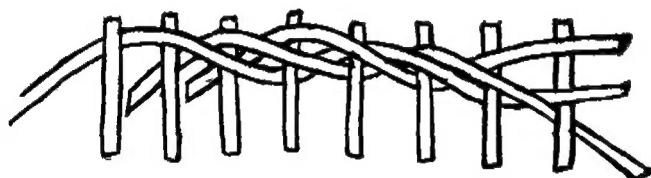
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଭଙ୍ଗ ପଡ଼େ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଭଙ୍ଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଏହି ଶାଖା ଦୁଇଟିକୁ ବୁଣିଯିବ । ଦୁଇଟି ଶାଖା ମଧ୍ୟରୁ ବାକିବର ତାହା ଶାଖାଟିକୁ ପ୍ରତିଥର ବାମଶାଖା ଉପରକୁ ଚଢ଼ାଇ ଚଢ଼ାଇ ବୁଣିଯିବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ପ୍ରତିଥରରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ବାହୁ ପ୍ରତି ଫାଇରେ ରହି ଯାଉଥିବ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଚିତ୍ରରୁ ଦେଖି ଏହା ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବ । ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଶେଷ ହେଲବେଳକୁ ଅଉ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଯୋଡ଼ିଦେଇ ବୁଣିଯିବ ।

ତିନି ଶାଖାର ବୁଣା

ତିନି ଗୋଟି ଶାଖା ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରେ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ । ଶାଖା ତିନି ଗୋଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ବାହୁ ନେଇ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇଗୋଟି ବାହୁ ମଧ୍ୟରେ ଖଞ୍ଜି ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତହିଁର ପରବର୍ତ୍ତୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ବାହୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ବାହୁ ମଝିରେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ବାହୁର ମଝିରେ ଅଉ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଖଞ୍ଜିବ ।

ପ୍ରଥମ ଶାଖାଟିକୁ ଯେଉଁ ଦୁଇ ବାହୁ ମଝିରେ ଖଞ୍ଜିଥିବ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ଏବଂ ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ବାହୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ବାହୁ ଆଗରେ, ପଞ୍ଚମ ବାହୁର ପଛରେ, ଷଷ୍ଠ ଓ ସପ୍ତମ ବାହୁର ଆଗରେ, ଅଷ୍ଟମ ବାହୁ ପଛରେ ଦେଇ ଏହି କ୍ରମରେ ବୁଣିବ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଦ୍ଵିତୀୟ ଶାଖାଟିକୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ବାହୁ ପଛରେ ଦୁଇଗୋଟି ବାହୁର ଆଗରେ, ତହିଁ ପରେ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପଛରେ, ଏହିରୂପ କ୍ରମରେ କାଠି

ବୁଲାଇ ବୁଣିଯିବ । ତୃତୀୟ ଶାଖାଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି କ୍ରମରେ ଗୋଟିଏ ବାହୁ ପଛରେ, ଦୁଇଗୋଟି ବାହୁର ଆଗରେ ଏବଂ ତହିଁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାହୁର ପଛରେ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ବୁଣିଯିବ ।

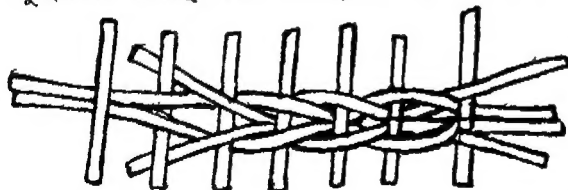
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଏହା ପରେ ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଥମ ଶାଖାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଶାଖା ଉପରେକ୍ତ କ୍ରମରେ ବୁଣିବ ।

ଏହି କ୍ରମରେ ବରାବର ବୁଣି ବୁଣି ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହଜ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଘରେ ଖଞ୍ଜି ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ଭିତର ପାଖକୁ ଛଡ଼ାଦେବ ଏବଂ ବୁଣା ପରେ ବଳକା ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ କାଟି ମିଶାଇ ଦେବ ।

ବୁର ଶାଖାର ବୁଣା

ବୁରଗୋଟି ଶାଖାରେ ବୁଣିବାକୁ ହେଲେ ତଳେ ଥିବା ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖାକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପଛରେ ଖଞ୍ଜିବ ଏବଂ ସେହି

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବାହୁକୁ ପ୍ରଥମ ବାହୁ କରି ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁ ଆଗରେ ନେଇ ତୃତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ଅଲଗା କରି ଛଡ଼ିବ । ଆଉ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖାକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ପୁରା ଦୁଇଶାଖାର ଦୁଇ ପାଖରେ

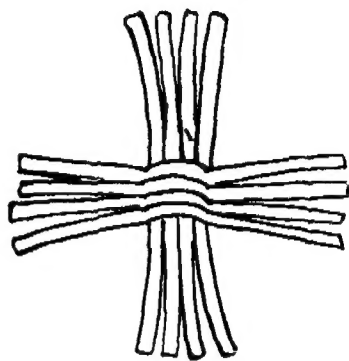
ଶୁଦ୍ଧ ଦୁଇଗାଣା ବାହାର ଆଗରେ ନେଇ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଚତୁର୍ଥବାହର ପଛରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗାଣାର ମଝିରେ ଛଡ଼ିବ । ସେହିଠାରୁ ପୁଣି ପ୍ରଥମ ଶାଖା ଦୁଇଟିକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି, ଅର୍ଥାତ୍ ଚତୁର୍ଥ ବାହର ଆଗରେ ନେଇ ପଞ୍ଚମ ବାହର ପଛରେ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖା ମଝିରେ ଛଡ଼ିବ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଏହି କ୍ରମରେ ଥରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଶାଖାକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁଇଗାଣା ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଥରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁଇ ଶାଖାକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଶାଖା ମଧ୍ୟରେ ବୁଣି ବୁଣି ଗୁରୁପାଖ ବୁଲାଇଥାନ୍ତି ଆରମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ବୁଣି ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ଶେଷକୁ ଉତ୍ତର ପାଖରେ ଛଡ଼ିଦେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ କାଟି ମିଶାଇ ଦେବ ।

ଏପରି ବୁଣା କେବଳ ପଦାର୍ଥର ଶୋଭା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ତହିଁର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ବା ଶେଷରେ ଥରେ ଥରେ ବୁଣାଯାଇଥାଏ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦାର୍ଥଟି ଏ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିଲେ ତାହା ଛଦ୍ରମୟ ହେବ, ତେଣୁ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଦେହଯାକ ଏଭୂପ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୁଏ ନାହିଁ ।

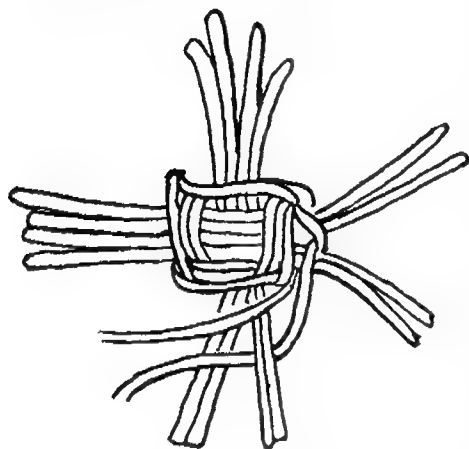
ସାଧାରଣ ଟୋକେଇ ବା ପାହୁଆ ପରି କୌଣସି ଗୋଲ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ କେତେକ ଗୁଡ଼ିଏ ବାହୁ ଲଗାଲଗି କରି ପାର୍ଶ୍ଵର ୬ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରପରି ଆଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବାହୁ ଉପରେ ଛକ କରି ରଖିବ ।

ତା ପରେ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ସେହି ଛକର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଗୁଞ୍ଜିଦେଇ ଛକ ବାହୁ ବାହାରିଥିବା ବାହୁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଥମେ ଛନ୍ଦିଦେବ । ତା ପରେ ସେହି ବାହୁ-ଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରିଦେଇ, କିମ୍ବା ଯୋଡ଼ି ବାହୁ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରିଦେଇ ପ୍ରତି ଯୋଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ବାହୁ ବୋଲି ଧରି ତହିଁରେ ଗୋଟିକ ମରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ବାହୁରେ ବୁଣିବ । ଅର୍ଥାତ୍,

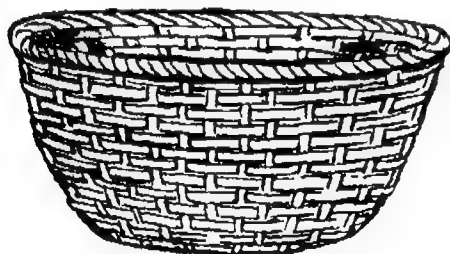
୬ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପାତାକୁ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ଆଗରେ ଓ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପଛରେ ବୁଲାଇ ଗୁରୁପାଖ ବୁଣିଯିବା

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବାହୁ ଖଞ୍ଜିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଗ କର ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କର ଗୋଟିଏ ଶାଖା

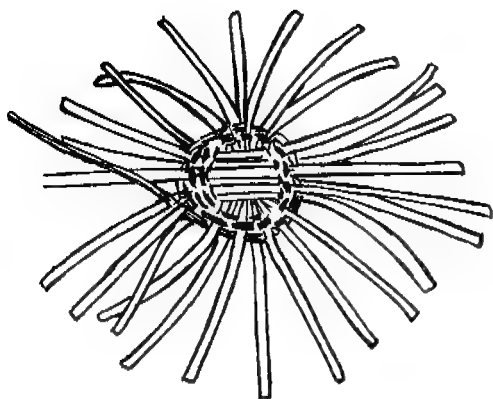

୮ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବା ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କର ତହିଁରେ ଏକାଠି ଦୁଇଗୋଟି ବା ତିନିଗୋଟି ଶାଖା ଖଞ୍ଜି ଯେଉଁପରି ଆକାରର ପାତା ବା ଟୋକେଇ କରବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରବ, ତାହା ସେହି ସବୁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିଲେ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ଶକ୍ତ ହେବ ।

ତଳାଟି ଯେଉଁକି ପରମାଣର ଦରକାର ସେତିକି ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ବାହୁଗୁଡ଼ିକୁ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ବଙ୍କାଇ ଦେବ । ଉପରେ ତହିଁର ଗୁରୁପାଖରେ ଖଣ୍ଡେ ତୋର ବାନ୍ଧିଦେବ । ତା ପରେ ତହିଁରେ ପୂର୍ବପର ବୁଣିଗଲେ ପାତାଆଁର କାନ୍ଥ ବୁଣା ହୋଇଯିବ । ଖୋଷକୁ ଯେକୌଣସି ପଦାର୍ଥର ଗୋଟିଏ ଟାଣ ମୁଣ୍ଡଲି କର ଯୋଡ଼ିବ, ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମୁଣ୍ଡଲି ଉପରେ ବୁଲାଇ ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶରେ ଗୁଞ୍ଜି ଅଟକାଇ ଦେବ । ତାହାହେଲେ ପାତା ବା ଟୋକେଇଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ୨, ୨, ୮, ୯, ୧୦ ଓ ୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରମାନଙ୍କରେ

କର ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଦ୍ଵାରା ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଟୋକେଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା । ଏଥି ପୂର୍ବେ ଏକାଠି ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖାଦ୍ଵାରା ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ, ଏକାଠି ତିନିଗୋଟି ଶାଖାଦ୍ଵାରା ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ, ଗୁରୁଗୋଟି ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଏବଂ ଟୁଇଲ୍ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ୬ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ଉପରକୁ ଫେରି ବାହୁ ସଜାଇ ତାହାକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କର

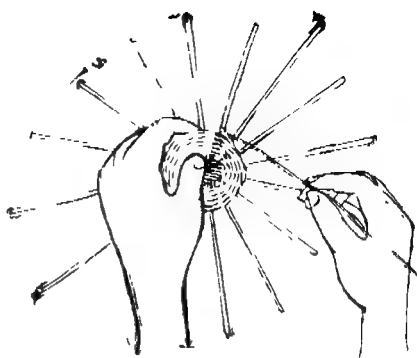

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

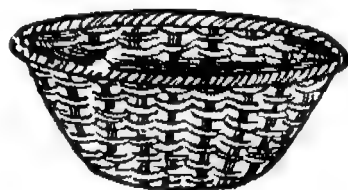
ଯେଉଁ ପାତ୍ରରେ ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଭାଗ ନ କରି ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରି ଭାଗ କରାଯାଇଥାଏ, ତହିଁରେ ଯୋଡ଼ିଏ ଲେଖାଏଁ ବାହୁକୁ ଗୋଟିଏ କରି ଧରି ବୁଣିବାକୁ ହୁଏ ।

ନମ୍ବର ୧୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ବାହୁଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରି ଧରି ତହିଁରେ ଏକତ୍ର ଦୁଇଗୋଟି କରି ଶାଖା ଲଗାଇ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ବାହୁଗୁଡ଼ିଏ ଏକାଠି ଧରି ଅଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିଏ ବାହୁ ଉପରେ ଛକ କରି ରଖି ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ପ୍ରଥମେ ଛକ ବାଦ୍ କିପରି ବାହୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ଛକ ଦେବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

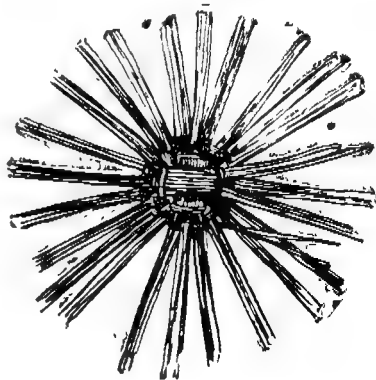
ସାଧାରଣ ଟୋକେଇ ବୁଣି ସାରା ତାହାର ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡଳ ଲଗାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦୁଇ ବା ତିନି ଶାଖାରେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ଭିତ ଶ୍ରେଣୀର ଟୋକେଇରେ ସାଧାରଣତଃ ମୁଣ୍ଡଳ ନ ଖଞ୍ଜି କେବଳ ତାହାର ମୁହଁକୁ ବୁଣି ଦେବାକୁ ହୁଏ । ମୁହଁ ନାନା ପ୍ରକାରରେ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ ।

୧୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

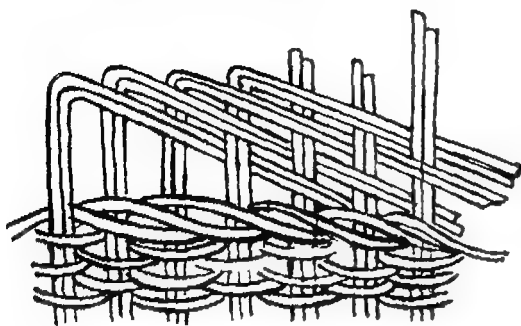

୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୧୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

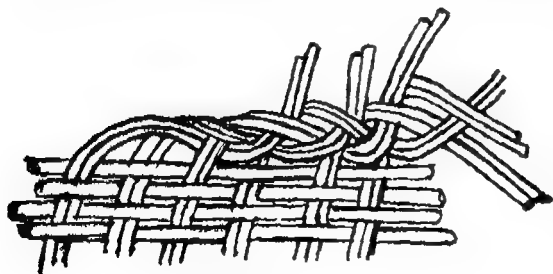
ନମ୍ବର ୧୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ମୁହଁ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା । ଏଥିରେ ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବଦଳରେ ଯୋଡ଼ିଏ ଯୋଡ଼ିଏ ନିଆ ଯାଇଅଛି ।

୧୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ପଛରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ଆଗରେ ନେଇ ତୃତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ଭିତରକୁ ଛଡ଼ି ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ଠିକ୍ ସେହି ଅନୁକ୍ରମରେ ଅନ୍ୟ ସେତେଗୁଡ଼ିଏ ବାହୁ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ମୋଡ଼ି ପ୍ରତି ବାହୁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ୨ ଗୋଟି ବାହୁ ଆଗରେ, ତୃତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ, ଚତୁର୍ଥ ବାହୁର ଆଗରେ ନେଇ ପଞ୍ଚମ ବାହୁର ପଛରେ ଛଡ଼ି ଦେବାକୁ ହେବ । ଗୁରୁଆଡ଼େ ଏହିପରି କରି ବୁଲାଇ ଆଣି ସୁନଖି ଉପରି ଲଖିତ କ୍ରମରେ ଆରମ୍ଭର ବାହୁ ଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବୁଣି ମିଶାଇ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ନମ୍ବର ୧୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦିଆଗଲା । ଏଥିରେ ପଦାର୍ଥଟି ଯୋଡ଼ି ବାହୁରେ ଗୋଟିଏ ଶାଖାଦ୍ଵାରା ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣାଯାଇ

୧୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ମୋଡ଼ି ନିଆ ଯାଇଅଛି । ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ବାହୁ ଆଗରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁ ପଛରେ ନେଇ ତୃତୀୟ ବାହୁ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଛଡ଼ି ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହି କ୍ରମରେ

ପ୍ରତି ଯୋଡ଼ିକ ବାହୁକୁ ଗୋଟିଏ ବାହୁ ପରି ଧରି ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଶାଖାଦ୍ଵାରା ଏବଂ ତା ପରେ ଯୋଡ଼ିଏ ଶାଖାଦ୍ଵାରା ପଦାର୍ଥଟି ବୁଣାଯାଇ ଅଛି । ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ଉପରକୁ ବାହାରିଥିବା ବାହୁଗୁଡ଼ିକୁ ମୋଡ଼ି ମୁହଁ ବୁଣା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବାହୁକୁ ମୋଡ଼ି ତହିଁ ପାଖର ଦୁଇଗୋଟି ବାହୁର ଆଗରେ ଓ ତହିଁ ପରର ୩ ଗୋଟି ବାହୁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ବାହୁଟିର

ଅଛି । ପ୍ରତି ଯୋଡ଼ିକ ବାହୁକୁ ଗୋଟିଏ ପରି ଧରିଯାଇଅଛି । ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହୁକୁ ମୋଡ଼ି ତହିଁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ବାହୁର ଆଗରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ନେଇ ତୃତୀୟ ବାହୁ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଛଡ଼ି ଦିଆଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେହିଠାରୁ ତୃତୀୟ ବାହୁକୁ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହୁକୁ ଗୋଟି ତହିଁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ବାହୁର ଆଗରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ନେଇ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଗୁଣପାଖ ବୁଣିଆଣି ସେହି କ୍ରମରେ ଆରମ୍ଭର ବାହୁଗୁଡ଼ିକରେ ବୁଣି ମଶାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାହାରଥିବା କାଠିଗୁଡ଼ିକ କାଟି ସମାନ କରିଦେବ ।

ଯେତେ ପ୍ରକାର ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା, ସେହି ସବୁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣିତର ବଡ଼ାକୁ ଚିର ତହିଁରେ ଗୋଲ କାଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେହି କାଠି, ବେତ, ସୁଆଁଲର ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ସେହିପରି ଲତାଦ୍ଵାରା ନାନା ପଦାର୍ଥ ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ବୁଣିବା ପୁଂବରୁ କାଠିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଣିବା ଭଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନେବାକୁ ହେବ । କ୍ରମରେ ସୁଆଁଲରଦ୍ଵାରା କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ।

ସୁଆଁଲ

ସୁଆଁଲ ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଲ ଲତା । ଏହା ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ମିଳେ । କୌଣସି କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାକୁ ଦୁଧେଇ ଲତା କହନ୍ତି । ଏହା ସୁଣ୍ଠୁ, ସରଳ ଓ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ହୋଇ ବଢ଼େ । କୌଣସି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏହା ଲତାଦ୍ଵାରା ଘରର ଗୁଳରେ ବଡ଼ା ବାଜନ୍ତି, ତାଳପତ୍ରର ଛତା ପାଇଁ ତାହାଁ (ଫରମା) ବାଜନ୍ତି ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଛକ ପକାଇ ବୁଣି ଦିଅନ୍ତି, ଝାଞ୍ଜି ବାଜନ୍ତି ଏବଂ ସେହିପରି କେତେକ ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାନ୍ତି । ଏହା ଲତାଦ୍ଵାରା ଆହୁର ଅନେକ ପ୍ରକାର ଭଜ ଶ୍ରେଣୀର ପଦାର୍ଥ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ ଏବଂ ଅଧିକ ସୁଲ୍ଲବାଳୁ ପଦାର୍ଥ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଏହା ଲତା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଆବରଣ ଥାଏ । ତାହାକୁ ଗ୍ରେପା କହନ୍ତି । କଥା ଥିବାବେଳେ ଖଣ୍ଡିଏ ଛୁଆରେ ତାହାଁ ଦେଲେ ଗ୍ରେପାଟି ସହଜରେ ବାହାରିଯାଏ । ଗ୍ରେପା ବାହାରିଗଲେ ଭିତରଟି ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ଧଳା । ତହିଁରେ ତିଆରି ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ହୁଏ । ଲତା ଶୁଖିଗଲେ ଗ୍ରେପା କଳା ହୋଇଯାଏ ଓ ତାହାଁଲେ ଗ୍ରେପା ସହଜରେ ଛଡ଼େ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଶୁଖିଲା ଲତାଗୁଡ଼ିକୁ ଟାଙ୍ଗ ଦିନ ପାଣିରେ ପକାଇ ରଖିଲେ ତହିଁର ଗ୍ରେପା ସଜିଯାଏ । ତେତେବେଳେ ଖଣ୍ଡିଏ ଛୁଆରେ ତାହାଁ ଦେଲେ ତାହା ସହଜରେ ଛଡ଼ିଯାଏ ।

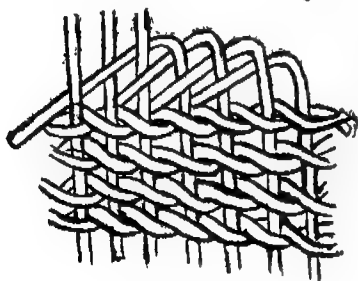
ଗୌପା ନ ଛଡ଼ାଇ ମଧ୍ୟ ସୁଆଁଲରେ ସାଧାରଣ ଟୋକେଇ ବା ପାଛଅ ବୁଣିଲେ ସେ ଟୋକେଇ ଓ ପାଛଅ ବେଶ୍ ଶକ୍ତ ଓ ଅଧିକକାଳସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପେଉଁ ପାଛଅଟି, ଦିଆଯାଇଅଛି ତହିଁରେ ଦୁଇଗୋଟି ଲତାକୁ ଏକାଠି ଗୋଟିଏ ଶାଖା କରି ବୁଣାଯାଇ ଅଛି । ମଧ୍ୟଭାଗରେ ୮ ଗୋଟି ଶାଖାରେ ଏକାଠି ଏକ ଧାଡ଼ି ବୁଣାଯାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ପୁଣି ଦୁଇ ଶାଖାରେ ବୁଣାଯାଇ ଅଛି । ତାହାର ମୁହଁରେ ବୁଣା ବାଦ ବାକି ରହି ଯାଇଥିବା ବାହୁକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ବୁଲାଇ ମୋଡ଼ି ତହିଁର ମୁହଁ ବନ୍ଦା ଯାଇଅଛି ।

୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ନେଇ ପାଛଅର ଇତର ଆଡ଼କୁ ଗୁଞ୍ଜି ଦିଆଯାଇଅଛି । ସେହିପରି ତହିଁର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାହୁକୁ ମଧ୍ୟ ମୋଡ଼ି ତହିଁର ଦ୍ଵିତୀୟ ବାହୁର ପଛରେ ତୃତୀୟ ବାହୁର ଆଗରେ ଓ ଚତୁର୍ଥ ବାହୁର ପଛରେ ଆଗରେ ଓ ଚତୁର୍ଥ ବାହୁର ପଛରେ ନେଇ ଗୁଞ୍ଜି ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ସମସ୍ତ ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ଖଞ୍ଜିବାରେ ପାଛଅଟିର ମୁହଁ ବନ୍ଦା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଏହା ଫରେ ସୁଆଁଲର ଗୋଟିଏ ପାଛଅର ଚନ୍ଦ୍ର ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ତହିଁ ରେ ଦୁଇଗୋଟି ଲେଖାଏଁ ଲତା ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରାଯାଇଅଛି । ପୁଣି ତହିଁରେ ଚନ୍ଦ୍ରଗୋଟି ଲେଖାଏଁ ସବୁ ଲତାକୁ ଏକାଠି ଶାଖା କରି ସେହି ଶାଖାରେ ପାଛଅଟି

ବୁଣାଯାଇଅଛି । ତନ୍ନଗୋଟି ଶାଖାରେ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ପୁରୀ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ତଦନୁସାରେ ଏହା ବୁଣାଯାଇଅଛି । କେବଳ ପାଞ୍ଚଆଠର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ଗୁଣିଗୋଟି ଶାଖାରେ ବୁଣା ଯାଇଅଛି । ୪ ଗୋଟି ଶାଖାରେ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ମଧ୍ୟ ପୁରୀ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ପାଞ୍ଚଆଠର ମୁହଁ ୧୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବଞ୍ଚିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ଯାଇଅଛି । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ଏଥିରେ ଯେଉଁ ହତା ଲାଗିଅଛି, କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲତା ଏକାଠି ଗୁଡ଼ାଯାଇ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ହୋଇଅଛି । ଏହିପରି ଗୁଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏକାବେଳକେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଲତା ଧରି ଗୁଡ଼ାଇଲେ କିମ୍ବା ବଳିଲେ ଏପରି ବଳି ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲତା ପାଞ୍ଚିଆଠିର ଦୁଇ ପାଖରେ ଲଗାଇ ତାହାକୁ ହତା ପରିମାଣରେ ରଖି ତାକୁ ମୋଡ଼ି ଦୁଇସରି କରିଦେବ । ୨ୟ ସରି ଲତାକୁ ଯେଉଁଠାରେ ମୋଡ଼ିବ ସେହିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରଥମ ପରସ୍ତ ଲତା ଉପରେ ଦଉଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଲେ ପରି ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବସାଇ ଆଣିବ । ଆଉ ମୁଣ୍ଡର ଲତାକୁ ଆଉ ଥରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଫେରାଇ ଆଣି ୩ୟ ଥରକୁ ସେହିଠାରୁ ପୁଣି ତାହା ଉପରେ କସ ଦଉଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଲେ ପରି ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବସାଇ ଆଣିବ । ଏହିପରି ଥରକୁ ଥର ବସାଇ ଯେତେ ମୋଟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବ, ସେହି ପରିମାଣର ମୋଟା ହୋଇଗଲେ ଲତାଟିର ଅଗକୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଉତରକୁ ଗୁଞ୍ଜି ଦେଇ ଅଟକାଇ ଦେବ । ଏହିପରି ବସାଇବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଲତା ଶେଷ ହୋଇଗଲେ ତାହାର ଅଗକୁ ତହିଁରେ ଗୁଞ୍ଜି ଦେଇ ସେହିଠାରୁ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ଲତା ଲଗାଇ ପୁରୀ ପରି ବସାଇଯିବ ।

ସୁଆଁ ଲତାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଛେଟ ଛେଟ ଗୁଞ୍ଜୁଡ଼ି, ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଫୁଲ ଓ ଲତା ଟାଙ୍ଗି ରଖିବାର ଡାଲ କରାଯାଇ ପାରେ । ୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ଏହି ଲତାର ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦାର୍ଥର ଏକ ମାପରେ ଯେବେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର କୌଣସି ଡାଲ ଆଦି ପଦାର୍ଥ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ସଫାରେ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ କାଠର ବା ମାଟିର ଫରମା ବ୍ୟବହାର କରିବ । ତାହା ହେଲେ ସବୁଜରେ ସମାନ ମାପର ଓ ଏକ ନମୁନାର ଅଧିକ ପଦାର୍ଥ ଢିଆରି କରି ପାରିବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ କେବଳ ତଳାଂଶ ବୁଣି ଫରମା ଉପରେ ପକାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ବୁଣି ଦେବ । ଫରମା ଉପରେ ଯେବେ ଗାର ପକାଇ ରଖିବ, ତେବେ ଆହୁର ସୁବିଧା ହେବା ବାହୁ-ଗୁଡ଼ିକ ଗାର ଉପରେ ରଖିବ । ତା ପରେ ବୁଣିଯିବ ।

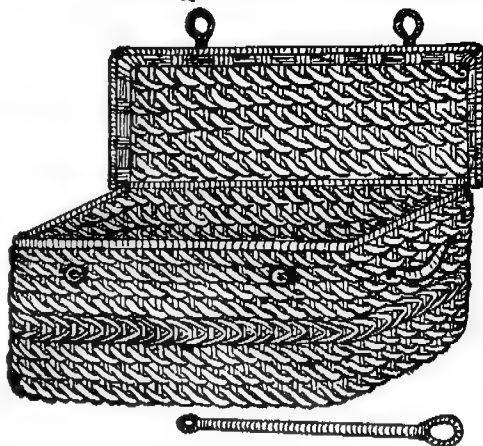
ଯେଉଁ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ଅଧିକ ସଞ୍ଜାରେ ଅବଶ୍ୟକ, ସେ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାପାଇଁ ଯେବେ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବଣ୍ଟନ କର ନେବ, ତେବେ ଆହୁର ଉତ୍ତମ ହେବ; ଯଥା—ସୁଆଁଲରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ତାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ହେଲେ ସମାନ ସମାନ ଲତାଗୁଡ଼ିକ ବାଛିବା କାମ କରିବ ଜଣେ, ଲତା ଗୁଡ଼ିକର ଶେଷା ଛଡ଼ାଇବାରେ ଲାଗିବେ ଦୁଇ ଜଣ, ଲତାଗୁଡ଼ିକରେ କେବଳ ତଳା ବୁଣିବେ ଦୁଇ ଜଣ, ଫରମା ଉପରେ ପକାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ବୁଣିବେ ଦୁଇଜଣ, ଫରମାରୁ ଉଠିଲା ପରେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବାରେ ଲାଗିବେ ଦୁଇ ଜଣ, ଯେଉଁଠାରେ ଯାହା ବଳକା ଅଂଶ ବାହାରଥିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ କାଟି ସଫା କରି ରଖିଦେବ ଏକ ଜଣ ।

ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଗ କରି ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବ, ତହିଁରେ ଯେତେ ଜଣ ଲାଗି ଦିନକରେ ଯେତେ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ଯେବେ ସେତିକି ଜଣ ଲୋକ ଲାଗି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପଦାର୍ଥର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକା ଏକା କରନ୍ତି, ତେବେ କଦାଚ ତହିଁର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ମଧ୍ୟ କର ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ କରବେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ କଦାଚ ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ସମାନ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏହିରୂପ କାର୍ଯ୍ୟବିଭାଗର ମୁବିଧା ଓ ସୁଫଳର ମୂଲ୍ୟ ନ ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଠି ଅଧିକ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ ।

ସୁଆଁଲରେ ସୁଟ୍‌କେସ୍ କଲେ ତାହା ବେଶ୍ ଶକ୍ତ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ତାଲପତ୍ରର ଚଟେଇ ବୁଣିବା ପାଇଁ ଯେଉଁପରି ପତରଗୁଡ଼ିଏ ସମାନ ସମାନ କରି ଚିରି ପାରି ଦେବାକୁ ହୁଏ, ଏଥିରେ ସେହିପରି ଲତାଗୁଡ଼ିଏ ପାରି ଦେବ । ପଦାର୍ଥଟି ଯେତେ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ, ସେହି ପରିମାଣ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ପାଖରୁ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଛଡ଼ି ତହିଁରେ ଠିକ୍ ସେହି ତାଲପତ୍ରର ଚଟେଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁଡ଼ଏ ଲତା ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ତଳାଟି ଯେତେ ଲମ୍ବା ଓ ଯେତେ ଚଉଡ଼ା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେହି ଆକାରର ଅଂଶଟି ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ତାହା ଉପରେ ଠିକ୍ ସେହି

ମାପର ଖଣ୍ଡିଏ କାଠ ରଖି ଦେବ । କଠ ଖଣ୍ଡିକ ୬ ଇଞ୍ଚ ନା ତହିଁରୁ କିଛି ଉଠଇ ଦେଲେ ଯୁବଧା ହେବ । କାଠଖଣ୍ଡିକୁ ଗୋଡ଼ଦ୍ଵାରା ମାଡ଼ି ବସି ତହିଁର ଗୁରୁପାଖର ଲତାଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଇ କାଠ ସଙ୍ଗେ ଲଗାଇ ଖଣ୍ଡିଏ ଡୋର ଭିଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଦେବ । ଗୋଟିଏ ଲତା ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇ ଗୁରୁପାଖକୁ ବୁଲାଇ ବୁଣିଯିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଲତା ଶେଷ ହେବ, ସେଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲତା ଲଗାଇବ । ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ଲତା ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ଗୋଟିଏ ତଳକୁ ରଖି ବୁଣି ପାରିବ । ଅଥବା ଦୁଇଟି ଲତା ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଲତା ତଳକୁ ପକାଇ ଟୁଲଲ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ପାରିବ । କିମ୍ବା ଏକା-

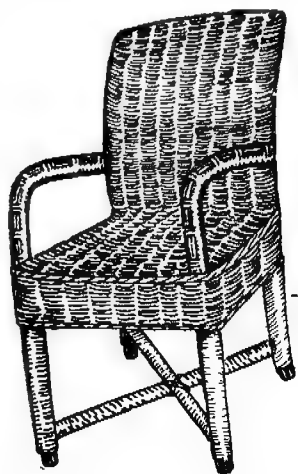

* ନମ୍ବର ଚାନ୍ଦି

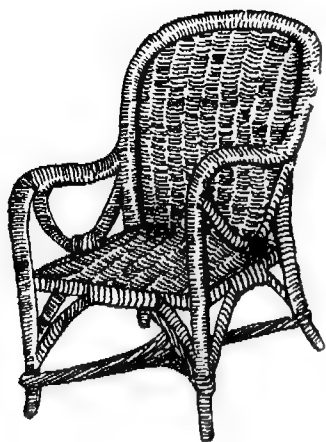
ବେଳକେ ଯୋଡ଼ିଏ ଲେଖାଏଁ ଲତା ବୁଣି ପାରିବ । ଏଥିପୁର୍ବେ ମେଡେ ପ୍ରକାର ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ସୁଟ୍‌କେଣ୍ ବୁଣି ପାରିବ । ସୁଟ୍‌କେଣ୍‌ର ଗୁରୁପାଖର କାନ୍ଥ ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବାର ଯେତେ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବାନ୍ଧିଲେ ମୁହଁ ଥା ହେବ, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧି ଦେବ । ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ସୁଟ୍‌କେଣ୍ ଉପର କମନ୍ତେ ଖଣ୍ଡିଏ ଡାକ୍‌ଣି ବା ଡାଲ ବୁଣି ଲଗାଇ ଦେବ ।

* ନମ୍ବର ଚନ୍ଦରେ ଯେଉଁ ସୁଟ୍‌କେସ୍‌ଟି ଦେଖୁଅଛ, ତାହା ଗୋଟିଏ ନାହିଁରେ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖା ଏକାଠି ବୁଣାଯାଇଅଛି । ତହିଁର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ପୁରାବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁରୁଗୋଟା ଲତାରେ ବୁଣାଯାଇଅଛି ।

ବାଉଁଶରେ କିମ୍ବା ବେତରେ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଖଣ୍ଡେ ଟଣ୍ଡେ କାଠ ଲଗାଇ ଭଲ ଭଲ ଆବୃତର ଥେଆର୍ (Chair), କାଉର୍ ପ୍ରଭୃତିର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଫରମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବୁଣିବାର ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ଅଂଶରେ ବେତର ପାତିଆ ବା ବେତର ଅନ୍ତର ପାତିଆ କିମ୍ବା ବାଉଁଶର ପାତିଆ ଖଞ୍ଜି ଦେଇ ତହିଁ ଉପରେ ବାନ୍ଧି ବାନ୍ଧି ସମାନ ମୋଟାର ସୁଆଁଲଇ ଗୁଡ଼ିଏ ବୁଣି ଦେବ । ଚଉକ ଆଦର ଗୋଡ଼, ହାତ ପ୍ରଭୃତି ଯେଉଁ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ କେବଳ ଲଇ ଗୁଡ଼ାଇ ହେବ, ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଲତାକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ ଏବଂ ପିଠିର ଦାଡ଼ ଓ

୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବସିବା ସ୍ଥାନର ଦାତ ପ୍ରଭୃତିରେ ଏହି ସୁଆଁଲର ବେଶୀ କର ବସାଇ ଦେବା । ତାହାହେଲେ ସୁନ୍ଦର ତେଆର୍ ଓ କାଉଁର ପ୍ରଭୃତି ହୋଇ ପାରିବ । ଉପରେ ୨ ଓ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଦୁଇଗୋଟି ତେଆର୍ର ଚିତ୍ର ଦିଆଗଲା । ତେଆର୍ ଆଦିରେ ବସିବା ସ୍ଥାନରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଗଦ ପକାଇ ବସିଲେ ବିଶେଷ ସୁବିଧା ହେବ ।

କାଉଁର

କାଉଁରର ସ୍ବାଭାବିକ ରଙ୍ଗ ଅତି ସୁନ୍ଦର । କାଉଁରରେ ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବ, ତାହା ସୁନ୍ଦର ହେବ । ପୁଣି କାଉଁରକୁ ଯେକୌଣସି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇଲେ ସେ ରଙ୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଏହାକୁ ଠିକ୍ ତାଳପତ୍ର ରଙ୍ଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ରଙ୍ଗାଇବାକୁ ହେବ ।

କାଉଁର ବୁଣିବାରେ ଚରା ବା ପୁର ଦେଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ଅଧିକ ପ୍ରଚଳିତ । ଏହି ପ୍ରଣାଳୀ ଏଥିପ୍ରବେ ତାଳପତ୍ର ବୁଣାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଠିକ୍ ସେହିପରି ପ୍ରଥମେ ଗୋଟି-କେତେ ଚରା ବା ପୁର ଧରିବ । ଗୋଟିଏ କାଉଁରତାଙ୍ଗକୁ ଦୁଇଫାଳ ବା ଚାରିଫାଳ କରିଚିରି ତହିଁର ଅଳ୍ପ ବାହାର କରିଦେଇ ସେହି ପାତିଆକୁ, ଠିକ୍ ତାଳପତ୍ର ଯେପରି ଚରା ଉପରେ ଗୁଡ଼ାଇବାକୁ ହୁଏ, ସେହିପରି ଚରା ଉପରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ଖୁବ୍ ସରୁ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବାକୁ ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କାଉଁର ତାଙ୍ଗକୁ ୮ ଫାଳ କରି ମଧ୍ୟ ଚରା ଯାଇ ପାରିବ ।

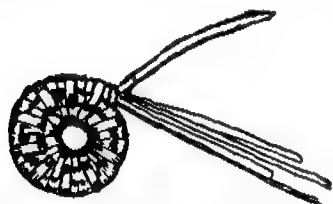
କାଉଁରକୁ କଣ୍ଡା ଥିବାବେଳେ ଚିରିବାକୁ ହୁଏ । ଶୁଖିଗଲେ ତାହା ସବୁବେଳେ ସହଜରେ ଚିରି ହୁଏ ନାହିଁ । ଶୁଖିଲା କାଉଁର ଚାରିବାକୁ ଗଲେ ତାହା ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । କାଉଁର ଠିକ୍ ବର୍ଷା ଋତୁର ଶେଷକୁ ପାକଲ ହୁଏ । ସେହି ସମୟରେ ତାହାକୁ ସଞ୍ଚିତ କରାଯାଏ । ସେହି ସମୟରେ ସାଧାରଣତଃ ଲୋକେ କାଉଁର ସଞ୍ଚିତ କରି ତାହା ଶୁଖିବା ସୁବୁଲ୍ କେତେକ ଚିରି ପକାନ୍ତି ଓ କେତେକ ଗୋଟାଇ ଝରରେ ଶୁଖାଇ ଲବଣ୍ୟତତେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ସଜାଡ଼ି ରଖନ୍ତି । ପାଣିରେ ଡିଗାଇ କାଉଁର ଚିରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ତାହା ଚିରିଯାଇ ପାରେ, ମାତ୍ର କାଉଁର ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ ନାହିଁ ।

କାଈଁର ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଅତି ସୁସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ; ତେଣୁ କୌଣସି ମୋଟା ଚର ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସୁବିଧାଜନକ ନୁହେଁ । କାଈଁର ବୁଣିବାପାଇଁ ନଡ଼ିଆବାହୁଙ୍ଗା ଓ ତାଳବାହୁଙ୍ଗାର ଅନ୍ତର ତନ୍ମୁ କିମ୍ବା ଗୋଟା କାଈଁରକୁ ଚର କରି ତହିଁରେ କାଈଁରର ପଦାର୍ଥ ବୁଣିଲେ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

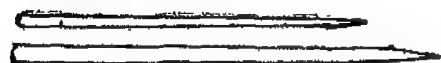
କାଈଁର ବୁଣିବା ବେଳେ ବରାବର ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ପାନ୍ତରେ ପାଣି ରଖିଥିବ । କାଈଁର ପାତାଅଟିକୁ ପାଣିରେ ଗୁଡ଼ାଇ ତହିଁର ପେଟପାଖ ଏକ ହାତର ଗୁଡ଼ା ଆଙ୍ଗୁଠି ନଖ ଉପରେ ବସାଇ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଟାଣି ନେଲେ ତହିଁରେ ଯାହା ଅନ୍ତ ଥିବ, ତାହା ବାହାରଯିବ ଏବଂ ପାତାଅଟି ନରମ ହୋଇଯିବ । ପାତାଅ ନରମ ହେଲେ ତାହାକୁ ଯେଉଁଆଡ଼େ ବାଗେଇ କରି ଯେଉଁପରି ବୁଣିବାକୁ ଗୃହ୍ୟ, ସେହିପରି ସହଜରେ ବୁଣି ପାରିବ ।

ପ୍ରଥମେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଚର ନେଇ ତାହାକୁ ୨୩ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁ ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ କାଈଁର ପାତାଅ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ତା ପରେ ତାହାକୁ ମୋଡ଼ି ଦେବ । ଯେବେ କୌଣସି ଗୋଲକାର ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ତାହାକୁ ଗୋଲ କରି ମୋଡ଼ିବ । ଯେବେ ଗୁରୁକୋଣିଆ କିମ୍ବା ବାଦାମି ଆକାରର ପଦାର୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ତାହାକୁ କେବଳ ଲମ୍ବ ଭାବରେ ଦୁଇଭାଗ କରି ମୋଡ଼ି ଦେବ ।

ଏଥର ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ସଙ୍ଗେ ଗୁଡ଼ା ନ ହୋଇଥିବା ଚରକୁ ମିଶାଇ ଦୁଇକ ଉପରେ ଥରେ କାଈଁର ପାତାଅ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ତା ପରେ ପାତାଅଟି କେବଳ ଚର ଉପରେ ଥରେ

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗୁଡ଼ାଇବା ପୁନଃସ୍ଥ ଚର ଓ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶକୁ ମିଶାଇ ତାହା ଉପରେ ଗୁଡ଼ାଇବ । ଏହିପରି ଥରେ ଖାଲି ଚର ଉପରେ ଓ ଥରେ ଚର ଏବଂ ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ଦୁଇକ ଉପରେ କାଈଁର ପାତାଅକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବରାବର ବୁଣିଯିବ ।

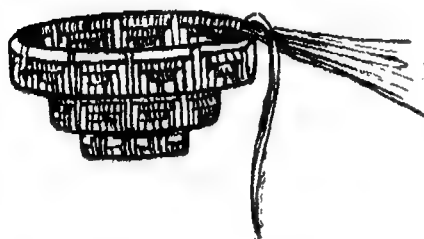
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । କିଛି ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ବୁଣା ଅଂଶରେ କାଈଁର ପାତାଅ ପଶିବା କଠିନ ହେବ । ତେଣୁ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଖଣ୍ଡିଏ ପତଳା ଓ ଟାଣୁଆ ବାଉଁଶ ପାତାଅର ଅଗକୁ ଗୋଜିଆ କରି ତାହାକୁ ପାଖରେ ରଖିଥିବ । ସେହି ପାତାଅକୁ ବୁଣା ହୋଇଥିବା

ଅଂଶରେ ସୁରୁର ଦେଇ କାଈଁର ପାତାଅ ପଶିବାପାଇଁ ବାଟ ସଫା କରିଦେବ । ଚର ଶେଷ ହୋଇ ଆସିଲେ ଏକାବେଳକେ ଅଧିକ ଚର ନ ଯୋଡ଼ି ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ଚର କ୍ରମେ ଯୋଡ଼ିବ । ବୁଣା ଯାଉଥିବା କାଈଁର ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡିଏ ଶେଷ ହେଲା ବେଳକୁ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ଯୋଗ କରୁଥିବ ।

କ୍ରମାଗତ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ବୁଣି ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତହିଁର ତଲାଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ । ତା ପରେ କ୍ରମେ ସେହିପରି ବୁଣି ବୁଣି ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବ, ତହିଁର ଆକାରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ବୁଣିଲେ ବେଳେ

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

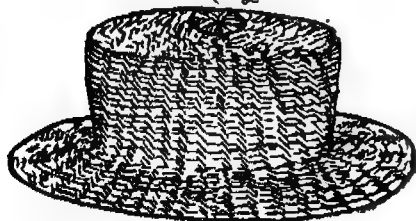
୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ତାଲା, ପେଡ଼ି, ଗେଲ ବସଣୀ, ଫରୁଆ ପ୍ରଭୃତି ନାନା ପ୍ରକାର ପଦାର୍ଥ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ପେଡ଼ି ବା ଫରୁଆ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ସାରି ତା ପରେ ତହିଁର ତାଲାଟି ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ପେଡ଼ି ବା ଫରୁଆ ପାଇଁ ତାକୁଣି ତିଆରି କରିବ ।

୫ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

କାଲଁଚ ଗୁଙ୍ଗୁଡ଼ି ଓ କାଲଁଚ ପେଡ଼ି ବୁଣିବା ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ବହୁ ପୁରାତନ ଓ ପ୍ରଧାନ

୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା କାଲଁଚର ସ୍ୱର ଦେଇ ଖୁବ୍ ସରୁ ସରୁ ଚରା କାଲଁଚଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର ହ୍ୟାଟ୍ (Hat) ବୁଣାଯାଇ ପାରେ । ୬ ନମ୍ବର ହେ ଦେଖ ।

ଗୃହଶିଳ୍ପ । ଓଡ଼ିଶାର କରଣମାନଙ୍କ ଘରର ବୋହୂ ଓ ଝିଅମାନେ ଏହା ବରାବର ବୁଣି ଆସୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ କାଲଁଚ ବୁଣିବା ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି । ଏହି କାଲଁଚର ପେଡ଼ି ଓ ଗୁଙ୍ଗୁଡ଼ି ବାନ୍ଧି ପ୍ରଭୃତି ବିଦେଶକୁ ଘରାଯାଇ ସେଠାରେ ଆଦୃତ ହେଉଅଛି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଉପସ୍ତୁକ୍ତ

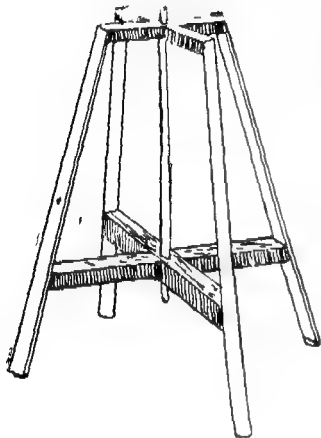
ପରିମାଣର ମେଡ଼ ଓ ଗୁଣ୍ଠା ଓଡ଼ିଶା ବିଦେଶକୁ ଯୋଗାଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ବିଦେଶର ବଡ଼ ବଡ଼ ଗ୍ରାହକମାନେ କାହିଁର ଗୁଣ୍ଠା ଓ ପେଡ଼ ନେବା କାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏନାହିଁ ଓଡ଼ିଶା ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଠା ଥିବା ପରିମାଣର ପଦାର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇ ପାରୁ ନାହିଁ ।

ଏ ରୂପ ଯୋଗାଇ ନ ପାରିବାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଏହି ଯେ, ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁମାନେ ଏ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ବୁଣୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ଯାହାର ମନ ମୁତାବକ ବୁଣି ଯାଉଅଛନ୍ତି । କେହି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନମୁନା ଅନୁକରଣ କରି ବା ମାପକୁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରି ନାହାନ୍ତି । ବିଦେଶକୁ ଯେଉଁସବୁ ପଦାର୍ଥ ପଠାଇବା କାରଣ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି, ତାହା ପଠାଇବାର ସୁବିଧା ଓ କାରବାର ସୁବିଧା ତଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାପ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନମୁନାର ଏକାଭଳି ପଦାର୍ଥ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଖୋଜା ହେଉଅଛି । ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମର କର୍ମୀମାନେ ସେହି ଅନୁସାରେ ଏକାଭଳି ପଦାର୍ଥ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦେଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବୁଣିବାର କୌଶଳ ଓ ହାତ ଅଛି ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି; କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଗରେ ପକାଇବା ଅବଶ୍ୟକ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଯାହା ବୁଣୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ବୁଣୁ ବୁଣୁ ସେ ଚିତ୍ରର ଆପେ ଆପେ ଏକ ଏକ ଆକାର ହୋଇ ଯାଉଅଛି । ପ୍ରଥମରୁ ଆକାର ଓ ମାପ ପ୍ରଭୃତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି କେତେଗୋଟି ପଦାର୍ଥ ବୁଣିଲେ ସହଜରେ ନିୟମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭ୍ୟାସ ସୂଚୁଥିବି ଏବଂ ବିଦେଶକୁ ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ସହଜରେ ଲୋକେ ନମୁନା ଓ ମାପ ଅନୁସାରେ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବେ । ଗ୍ରାମର କାହିଁର ବୁଣାଳିମାନଙ୍କର ଏହି ଦୋଷ ସଂଶୋଧନ ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶାର ରେଭିନ୍ୟୁ କମିସନର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି. ଟି. ମାନସଂପ୍ତିଙ୍କୁ ସାହେବ ନିଜ ହାତରୁ କିଛି ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରି କଟକର ଷ୍ଟୁଡ଼ି ବୁଟିରଖିଲ କାରଖାନା ଜରିଆରେ ମଫସଲର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ଲୋକ ପଠାଇ ବୁଣାଳିମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାପ ଓ ନମୁନା ଅନୁସାରେ ବୁଣିବାକୁ ଶିଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରଙ୍କ ଶିଳ୍ପବିଭାଗ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମର କାହିଁରବୁଣାଳି ମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାପ ଓ ନମୁନା ଅନୁସାରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମର କାହିଁର ବୁଣାଳିମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ବୁଣିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରାଇବାର ଏକମାତ୍ର ସହଜ ଉପାୟ ହେଉଛି ଯେ, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଭଲ ଭଲ ମାପର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଫରମା ଦେଇ ସେହି ଫରମା ମୁତାବକ ସେମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରାଇବାକୁ ହେବ । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ କେତେକ ପଦାର୍ଥ ବାଛି ନେବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଫରମା ସରଳ ଓ ଫରମାଦ୍ଵାରା ବୁଣିବାକୁ ସହଜ ହେବ, ସେହିପରି

ପଦାର୍ଥ ବୁଣି ବୁଣି ମାପ ଓ ନମୁନା ଅନୁସାରେ ବୁଣିଦାର ଖାଲ ଅଭ୍ୟାସ ପଡ଼ିଗଲେ, ତେଣିକି ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଣାଳମାନେ ସହଜରେ କର ଦେଇ ପାରିବେ। ଏହି ରୂପ ଦୁଇଗୋଟି ପଦାର୍ଥର ନମୁନା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :—

କାଇଁଚର ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ

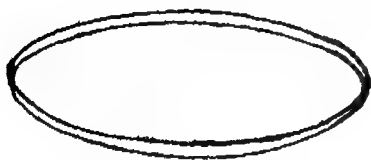
ଠିକ୍ ସମାନ ମାପର ଓ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ (ଝେଙ୍କୁ ଯେପରି ବାସ୍ତେଟ୍) ବୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ନିମ୍ନର ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଅନୁକରଣରେ ଗୋଟିଏ ଫରମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଏହି ଫରମାଟିର ନିମ୍ନରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ଓ ଉପରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ଲେଖାଏଁ କାଠ ଛକ କର ଲଗାଯାଇଅଛି । ଉପରର ଛକଟି ଛୋଟ ଏବଂ ତଳର ଛକଟି ବଡ଼ । ଛକ ଦୁଇଟିର ମଝିରେ ଖଣ୍ଡିଏ କାଠ ଲଗିଅଛି । ଆଉ ଟଙ୍କଣି ବତାହାର ଦୁଇ ଛକର ଅଗ୍ରଭାଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇ ଅଛି । ସେହି ବତା ଟଙ୍କଣି ଟ ଗୋଟି ଗୋଡ଼ର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

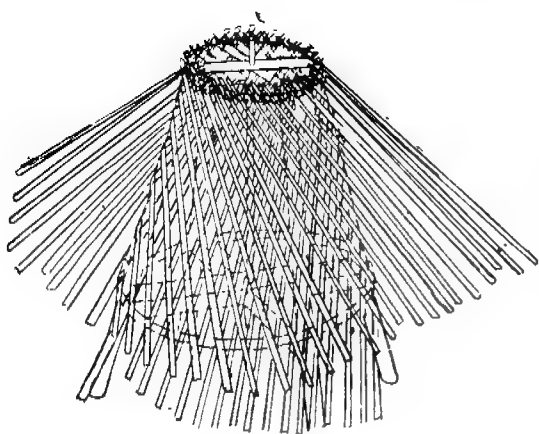
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

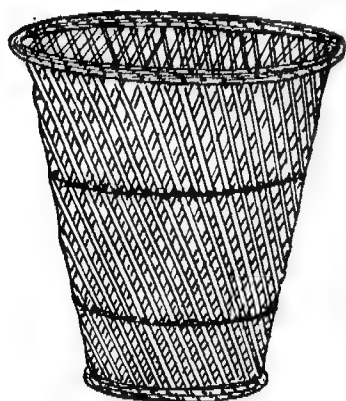
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ ନିମନ୍ତେ ଫରମାର ଛକ ଦୁଇଟି ଉପରୁ ମାପ ନେଇ ସରୁ ବତାର ଦୁଇଗୋଟି ମୁଣ୍ଡଲି ବାନ୍ଧିବ । ୨ ନମ୍ବର ଓ ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଛୋଟ ମୁଣ୍ଡଲିଟି କାଢ଼ିନେଇ ତହିଁରେ ସୁତା ବା କନାଧଡ଼ି ବା କଦଳୀ ପଟୁକା ବା କୌଣସି ପଟଦ୍ୱାରା କାଇଁଚ ଗୁଡ଼ିଏ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ଛକଦେଇ ଯିବ । ତତ୍ପରେ ତାହାକୁ ଫରମା ଉପରେ ବସାଇ ଦେବ । ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ସେହି ଛୋଟ ମୁଣ୍ଡଲିଠାରୁ ଆଉ ଟିକିଏ ବଡ଼ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡଲି କର ତହିଁ ଉପରୁ ଚଢ଼ାଇ ଦେଲେ ସମସ୍ତ କାଇଁଚ ଗୁଡ଼ିକ ଫରମାଟି ଦେହରେ ଲଗିଯିବ । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଲମ୍ବ ଅପେକ୍ଷା

ଅଧିକ ଲମ୍ବା କାଇଁଚଗୁଡ଼ିକର ଅଗ୍ରଭାଗ କାଟିଦେବ । କାଇଁଚଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ବ୍ୟବଧାନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବସାଇ ଦେଇ, ତହିଁର ପେଟର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଖଡ଼କା ବସାଇ ତହିଁ

୦ ନନ୍ଦିରା ଚିତ୍ର

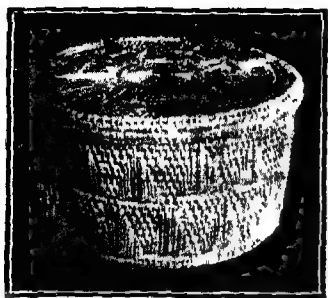

୪ ନନ୍ଦିରା ଚିତ୍ର

ଉପରେ କାଢ଼ି ତ ପାଉଁଶଦ୍ଵାରା ଛକି ପକାଇ ବା କେବଳ ବନ୍ଧୁକରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବୁଣି ବୁଲାଇ ଆଣିଲେ ସବୁଗୁଡ଼ିକ କାଢ଼ି ତ ସ୍ଥାନରେ ରହିଯିବ । ତା ପରେ ଆଉ ଯେତେଗୋଟି ସେହିପରି ଖଡ଼ିକା ବସାଇ ବୁଣି ପାରିବ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବୁଣି ପାରିବ, ପଦାର୍ଥଟି ତେତେ ଶକ୍ତ ହେବ । ଶେଷକୁ ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡଲଟି ଉପରେ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ା ବସାଇ ତାହାକୁ ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡଲ ହେଉ ବାନ୍ଧିବ । ତାହାହେଲେ କାଢ଼ି ତଗୁଡ଼ିକ

ଦୁଇ ବଡ଼ାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ରହି ଶକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତା ପରେ ତହିଁର ତଳାରେ ଖଡ଼ିକା ଯୋଡ଼ି ବା ଖଣ୍ଡିଏ ବୁଣା ପଟି ଲଗାଇ ତଳର ମୁଣ୍ଡଲ ଓ ଉପରର ମୁଣ୍ଡଲ, ଉଭୟ ମୁଣ୍ଡଲ ଉପରେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବୁଣିଦେଲେ କିମ୍ବା କେବଳ କାଢ଼ି ତ ପାଉଁଶ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ ପଦାର୍ଥଟି ସୁଦୂର ଓ ଶକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।
୫ ନନ୍ଦିରା ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

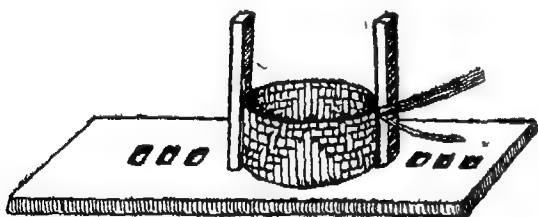
ଗୋଟିଏ ଫରମାର ସାହାଯ୍ୟରେ ବୁଣି ଯେତେ-ଗୋଟି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ମାପର ଓ ଏକ ପ୍ରକାରର ହୋଇ ପାରିବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗୋଲ କର ବୁଣି ସେହି ଖିଲ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ବସାଇ ଦେବ, ଯେପରି ତହିଁର ଦୁଇପାଖ ଦୁଇ ଖିଲ ସଙ୍ଗେ ଲାଗିଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାର ପାଣ୍ଟ ବା କାନ୍ଥ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ବୁଣିବ । ଯେତେ ଉଚ୍ଚ କରିବ ଖିଲ ଦୁଇଟି ସଙ୍ଗେ ଲଗାଇ ଲଗାଇ ବୁଣିଲେ ସଫଳରେ ଠିକ୍ ସେହି ମାପରେ ବୃଦ୍ଧିବ । ତାହାହେଲେ ପାଣ୍ଟର ମାପ କମ୍ ବେଶି ହେବ ନାହିଁ ଓ ସିଧା ଉଠିବ ।

ଏହି ଏକ ମାପରେ ପେତେ ପେଡ଼ି ତିଆରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ଠିକ୍ ଏକ ମାପର ତେତେ ପେଡ଼ି କରି ପାରିବ ।

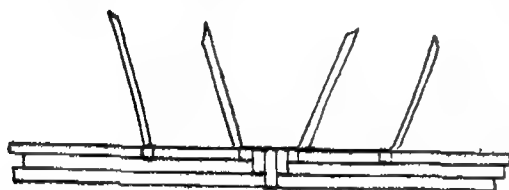
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏହି ଅନୁକରଣରେ ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବ, ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଫରମା ବା ମାପର ଆକର୍ଷ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ସାହାଯ୍ୟରେ ବୁଣିଲେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଓ ଏକ ମାପର ଅଧିକ ପଦାର୍ଥ ସଫଳରେ ବୁଣା ହୋଇ ପାରିବ ।

ଗୋଟା କାଢ଼ିବାର ବିଧିବିଧାନ

ଗୋଟା କାଢ଼ିବାର ନାନା ପ୍ରକାର ବିଧିବିଧାନ ବୁଝାଯାଏ । ବିଧିବିଧାନ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ସମାନ ମୋଟ କାଢ଼ିବ ଗୁଡ଼ିକ ବାଛି ରଖିବ ଏବଂ କାଢ଼ିବ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପରିଷ୍କାର କରି ତହିଁର ଅନ୍ତ ସମା କରି ଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରି ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ନେବ । ବିଧିବିଧାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ଦେଇ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଚିତ୍ର କରାଯାଉ ଇଚ୍ଛା କରାଯାଏ, ସେହି ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ଖଣ୍ଡିଏ କାଗଜ ଉପରେ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କି ନେବ । ସେହି ଚିତ୍ରକୁ ମାପ ରଖି ବିଧିବିଧାନ ବୁଝିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

ଚିତ୍ରକୁ ନଜର ରଖି ଏକ ପାଖରୁ ବିଧିବିଧାନକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଗୋଟି କାଢ଼ିବ ଧରିବ । ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଖଣ୍ଡିଏ କାଢ଼ିବ ପାତ୍ର ଆସେ ଯୋଡ଼ିଦେବ । ଚିତ୍ରର ମାପ ଅନୁସାରେ ଯେତେ ଗୋଟି ସ୍ଥାନରେ ଯେତେଗୋଟି ପାତ୍ର ଆସି ଲଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତେତେଗୋଟି ସ୍ଥାନରେ ତେତେ-

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଲଗାଉଥିବ ଏବଂ ଯୋଡ଼ୁଥିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

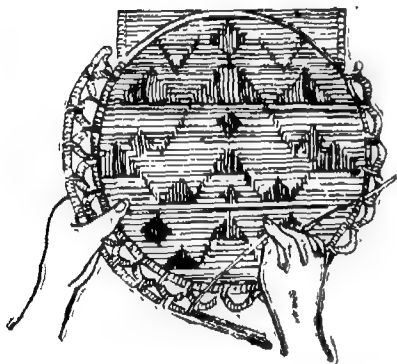
ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଆସି ଲଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତେତେଗୋଟି ସ୍ଥାନରେ ତେତେ-ଗୋଟି ପାତ୍ର ଆସି ଲଗାଇବ । କୁଣିବା ବେଳେ ଯେଉଁଠାରେ ପାତ୍ର ଆସି ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ବା ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେବ, ସେଠାରେ ତାହା

ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଟି କାଢ଼ିବରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାଢ଼ିବ ଯୋଡ଼ିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଗୋଟି କାଢ଼ିବ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ କାଢ଼ିବଟି ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଧରି ତହିଁ ଉପରେ ପୁରୁଷ ଲଗାଉଥିବା କାଢ଼ିବପାତ୍ର ଆସି ଗୁଡ଼ିକ ଧରି ଲେଖାଏଁ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ତା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାଢ଼ିବ ଯୋଡ଼ିବ । ଏହି ନୂତନ କାଢ଼ିବଟିକୁ ତହିଁ ପୁରୁଷ ଧରିବ କାଢ଼ିବ ଗୋଟିକ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଧରି ସେହି ଦୁଇଟି ଉପରେ ପୁରୁଷ ଲଗାଉଥିବା କାଢ଼ିବ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଧରି ଲେଖାଏଁ ଗୁଡ଼ାଇଦେବ ।

ଏହିପରି ଯେତେଗୋଟି ନୂତନ କାଢ଼ିବ ଯୋଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ତାହାର ପୁରୁଷ ଧରି ଯୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା କାଢ଼ିବ ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ମିଶାଇ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଧରି ଲେଖାଏଁ କାଢ଼ିବ ପାତ୍ର ଆସି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଉଥିବ ।

ଯେଉଁ କାଲିର ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ାଉଥିବ, ଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁସାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଆଡ଼କୁ ଗୁଲୁଥିବ, ତହିଁର ଦିଗ ପରବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେଲେ ତାହାକୁ ଓଲଟାଇ ବୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଓଲଟାଇ ବୁଣିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ କାଲିରଠାରୁ ବୁଣା ଫେରାଇବ, ସେହି କାଲିରଟିକୁ ପ୍ରଥମ କରି ଧରିବ ।

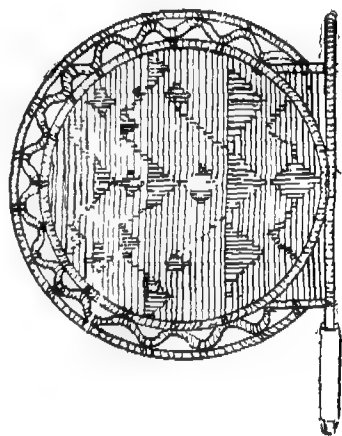
ତହିଁ ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ କାଲିର ସଙ୍ଗେ ତୃତୀୟକୁ, ତୃତୀୟ କାଲିର ସଙ୍ଗେ ଚତୁର୍ଥକୁ ଓ ଚତୁର୍ଥ କାଲିର ସଙ୍ଗେ ପଞ୍ଚମକୁ ଏହି କ୍ରମରେ କାଲିରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପାତିଆ ଗୁଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରତିଥର କେବଳ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ କାଲିର ଉପରେ ପାତିଆଟି ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ଫେରାଇବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଏହି ପ୍ରକାର ବୁଣାରେ ଇଚ୍ଛାମତେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଚନ୍ଦ୍ର କରି ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ ଉପରୁ ତଳକୁ ଏବଂ ତଳୁ ଉପରକୁ ପାତିଆ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ଭବ, କେବଳ ସେହିପରି ଚନ୍ଦ୍ର କରାଯାଇ ପାରିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

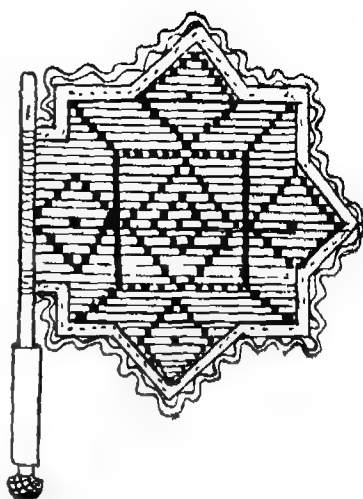
ବିଷଣା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାରରେ ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ତହିଁର ଗୁରୁପାଖ କାଟିଦେଇ ଦାଡ଼ରେ ଦୁଇ ପାଖରୁ ଦୁଇଗୋଟି ସରୁ ସରୁ ମୁଣ୍ଡଲ ଖଞ୍ଜିବ । ଶୁଣି ଦୁଇଟି ଉପରେ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ଚାରି କାଲିର ପାତିଆ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ତା ପରେ ୧ମ ଖଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକର ୧ ପୃଷ୍ଠାରେ ତାଳ-ପତ୍ରର ବିଷଣାରେ ଯେପରି ବେଣ୍ଟ ଓ ନଳ ଲଗାଇବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି, ସେହିପରି ଏଥୁରେ ବେଣ୍ଟ ଓ ନଳ ଲଗାଇ ଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

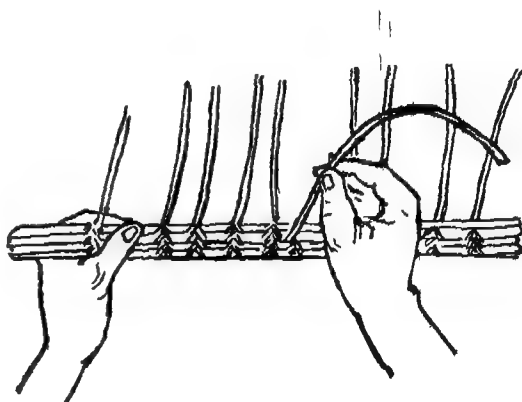
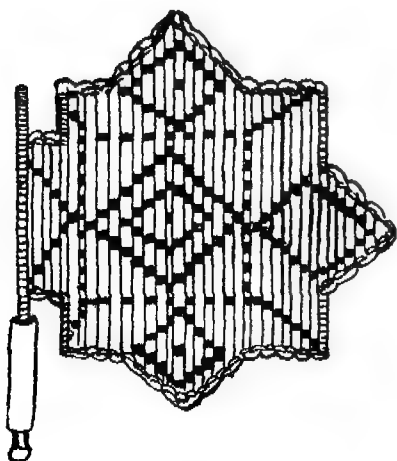
ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ଗୁରୁକୋଣିଆ ବା ଅନ୍ୟ
ଯେତେ କୋଣର ଓ ଯେଉଁ ଆକାରର ବସ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ
ଲଜ୍ଜା କରିବ, ସେହିପରି ଆକାରର ବସ୍ତ୍ରଣା କରି ପାରିବ ।
୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତହିଁରେ ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ରଣାର ଚିତ୍ର
ଦିଆଯାଇଅଛି ସେଥିରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କୋଣ ରଖାଯାଇ
ଅଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବସ୍ତ୍ରଣା ବୁଣି ତହିଁରେ ମୁଣ୍ଡଲ
ଖଞ୍ଜି ବା ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଗୁରୁପାଖଯକ ଶକ୍ତି କରି ମୁହଁ
ବନ୍ଧି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ବସ୍ତ୍ରଣାଟି ଟାଣ ହୋଇ
ରହିଅଛି । ପୁଣି ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ବେଣ୍ଟୁଟି ବସ୍ତ୍ରଣାରେ
ବୁଣା ହୋଇଥିବା କାରିଗର ଗୋଟିଏମୁଣ୍ଡରେ ଆଡ଼ବାଗରେ
ଲଗିଅଛି ।

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବସ୍ତ୍ରଣାକୁ ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ବୁଣି ତହିଁର ଗୁରୁପାଖରେ କୌଣସି ଟାଣ ପଦାର୍ଥ ନ
ଲଗାଇ ଓ ସେପରି ମୁହଁ ନ ବାନ୍ଧି ଯେବେ ତାହାର ଦାତରେ କେବଳ ଅଧିକୃଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫ ନମ୍ବର

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

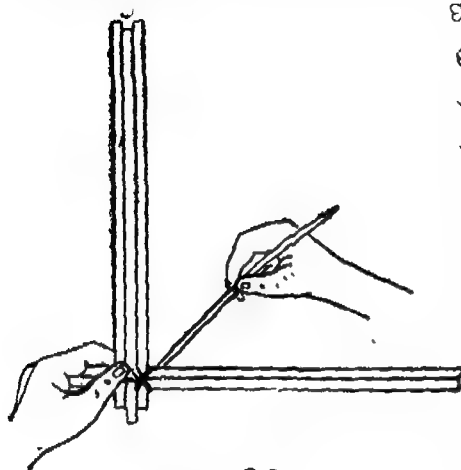
୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର
ଚିତ୍ର ପରି କାରିଗର ପାତିଆଦ୍ଵାରା ବୁଣିଦେବ ଏବଂ ବେଣ୍ଟୁକୁ ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି କାରିଗରଗୁଡ଼ିକର
ଆଡ଼ବାଗରେ ନ ଲଗାଇ ଯେବେ କାରିଗରଗୁଡ଼ିକ ସଙ୍ଗେ ମିଳାଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ବାରେ ବୁଣା

ଯାଇଅଛି, ଠିକ୍ ସେହି ବାଗରେ ଲଗାଇବ, ତେବେ ବସ୍ତୁଟିକୁ ବେଶ୍ରେ ସୁଖାଳ ରଖି ଦିଅଯାଇ ପାରିବ । ଏଭଳି ବସ୍ତୁଟି ବିଦେଶକୁ ଯିବା ଅସିବା ବେଳେ ସଙ୍ଗରେ ନେବା ଅଣିବାପାଇଁ ଅଧିକ ସୁବିଧାଜନକ ହେବ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ବୁଣାରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପରଦା (Screen) ବେଶ୍ ଚିତ୍ରିତ କର ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ଜାପାନ ପ୍ରଭୃତି ବିଦେଶରୁ ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାର ଛୋଟ ଛୋଟ ପରଦା ଏଠାରେ ଆସି ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି । ଏରୂପ ପରଦା ସାଧାରଣତଃ କାନ୍ଥ ଓ ଦୁଆରମୁହଁକୁ ସଜାଇବା ନିମନ୍ତେ ଲେକେ କିଣି କାନ୍ଥରେ ଓ ଦୁଆରମୁହଁରେ ଟାଙ୍ଗନ୍ତି । କାନ୍ଥର ଏରୂପ ପରଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ତାହା ସଜାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ମନୋରମ ହେବ । ଏହି ପରଦାକୁ ଅଧିକ ଚଉଡ଼ାରେ ବୁଣି ଯାଉଲେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଝରକାରେ ମଧ୍ୟ ଟଙ୍ଗାଯାଇ ପାରିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରପତ୍ର ପରଦା ଆରମ୍ଭ କରି ବୁଣିବ ।

ଦୋହର କାଢ଼ିତ ବୁଣା

ଏକ ପରସ୍ତ ଗୋଟା କାଢ଼ିତ ଉପରେ ଆଉ ଏକ ପରସ୍ତ ଗୋଟା କାଢ଼ିତ ଆଡ଼ବାଗରେ ଖଞ୍ଜି ତହିଁରେ ସୁଦର ପଙ୍ଗା, ବାକ୍ସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନ କସ୍ତାଇ ପାରିବ । ଆଡ଼ବାଗରେ ଦୁଇ-

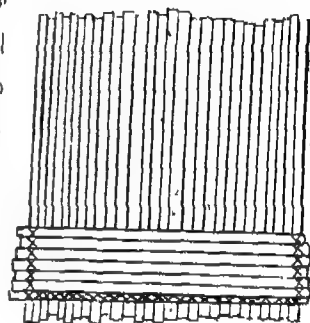
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପରସ୍ତ ଗୋଟା କାଢ଼ିତ ରହିଲେ ତହିଁରେ ପେଉଁ ପଦାର୍ଥ ହେବ, ତାହା ବେଶ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏହା କାଢ଼ିତ ପାତାଆଦି ଛନ୍ଦାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ସୁଜାଡ଼ାସ ଛନ୍ଦିବାକୁ ହେବ । ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ସୁଜାଡ଼ାରେ ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ପକାଇ ଛନ୍ଦିଲେ ଏଥିରେ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

ଏହିପରି ବୁଣିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଗୋଟି କାଢ଼ିତ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଧରିବ । ତହିଁର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଖଣିଏ ସୁଜା ବାନ୍ଧିବ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କାଢ଼ିତ ଆଣି ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ତହିଁରେ ଆଡ଼ବାଗରେ ଖଞ୍ଜିବ ଏବଂ ସୁଜାଟି ଧରେ ସୁଜାଇ ଦେବ । ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ କାଢ଼ିତ ସେହିପରି ଆଣି ତାହା ସହଜ ଯୋଡ଼ି ଖଞ୍ଜିବ ଏବଂ ସୁଜାଟି ଧରେ ସୁଜାଇ ଦେବ । ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କରି କାଢ଼ିତ ନେଇ ତହିଁ ସଙ୍ଗରେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ଓ ସୁଜାରେ ସୁଜାଇ ସୁଜାଇ

ପଦାର୍ଥଟିକୁ ଯେତେ କାନ୍ଥା ଓ ଚଉଡ଼ା କରିବାର ଥିବ, ସେହି ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ କାଲିଁର ଦୁଇଗୋଟି ଉପରେ ଏହି କାଲିଁରଗୁଡ଼ିକ ଏକପରସ୍ତ ଆଡ଼ବାଗରେ ଛନ୍ଦ ଦେବ ।

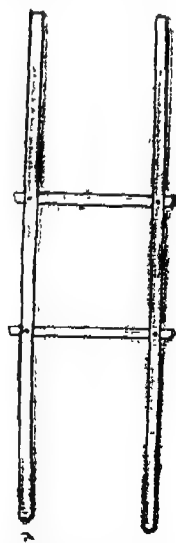
ତା ପରେ ତାହାକୁ ଓଲଟାଇ ଧରିବ । ଓଲଟାଇ ଧରିଲେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗୋଟି କାଲିଁର ଉପରକୁ ରହିବ ଏବଂ ତହିଁରେ ଛନ୍ଦା ହେବା କାଲିଁର ପରସ୍ତଟି ତଳକୁ ରହିବ । ଏଥର ସେହି କାଲିଁର ଦୁଇଟି ସଙ୍ଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କାଲିଁର ଯୋଡ଼ି ପ୍ରତିଥର ପ୍ରତି କାଲିଁରର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡକୁ ଛନ୍ଦା ହୋଇ ଯାଇଥିବା କାଲିଁର ପରସ୍ତଟିର ଦୁଇପାଖର ଶେଷ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ କାଲିଁର ସଙ୍ଗରେ ଛନ୍ଦ ଦେଉଥିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଏହିପରି କିମାଗତ ଛନ୍ଦଗଲେ ପ୍ରଥମ ଏକପରସ୍ତ କାଲିଁର ଉପରେ ଆଉ ଏକପରସ୍ତ କାଲିଁର ଆଡ଼ବାଗରେ ପଡ଼ିଯିବ । ତା ପରେ ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଭଲ ଚିତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ଆଗେ ତାହା ସ୍ଥିର କରି ସେହି ଅନୁସାରେ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗ ସୂତାରେ ବୁଣିଯିବ ।

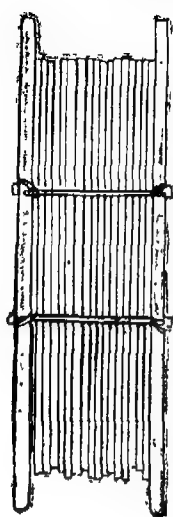
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏଥିରେ ପ୍ରଥମେ ଏହି କାଲିଁରକୁ ଦୁଇପରସ୍ତ କରିବା ଯେତେ କଠିନ, ତାହାକୁ ବୁଣିବା ତେତେ କଠିନ ବୋଧହୁଏ ନାହିଁ । କାଲିଁରଗୁଡ଼ିକ ସହଜେ ଚିକଣ, ଗୋଟିଏ ପରସ୍ତ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପରସ୍ତ ବସାଇଲା ବେଳକୁ ଏଣେତେଣେ ଖସିଯାଏ, ବଳା ତେଡ଼ା ହୋଇଯାଏ । ପଦାର୍ଥଟି ବୁଣିବା ବେଳକୁ ତହିଁରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଦୋଷ ଦେଖାଯାଏ ।

କାଲିଁରକୁ ଦୁଇପରସ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସରଳ ଉପାୟ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ତହିଁରେ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ସହଜରେ କାଲିଁରଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇପରସ୍ତ କରି ନେଇ ପାରିବ । ମାତ୍ର ପ୍ରଥମରୁ ତହିଁର ଦେହଟି ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇଯିବ । ତହିଁରେ ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଉଠାଇବ ତାହା ସେହି ଭାଗଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥି କିମ୍ଭେ ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଆଗେ ଖଣ୍ଡିଏ ଫରମା ବାନ୍ଧି ନେବ । ଫରମା ଖଣ୍ଡିକ ବାଉଁଶର ବତାରେ କରି ପାରିବ କିମ୍ବା ଲୁହା ପାତିଆରେ ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବ ।

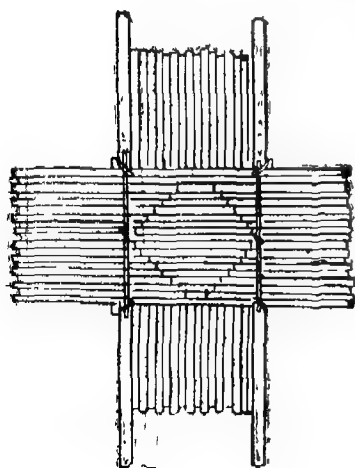

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପ୍ରଥମେ ସେହି ଫରମାରେ କେବଳ ତହିଁର ମଝିର ଗୁରୁ କୋଣିଆ ଅଂଶ ଉପରେ କାଇଁତ ଗୁଡ଼ୁଏ ପାରିଦେଇ ତାହାକୁ ହାତରେ ଖୋଲାଇ ଦେବ ଏବଂ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ମାର ସମାନ କରିଦେବ । ତାହାହେଲେ ସହଜରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏକପରସ୍ତ କାଇଁତ ବଛଇ ହୋଇଯିବ । ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରପର ଦୁଇଖଣ୍ଡି ପାଃଆ ସେହି କାଇଁତ ଉପରେ ଫରମାର ଆଡ଼ି ଦୁଇଟିର ସମାନରେ ରଖି ତାହାକୁ ଗୁରୁ କୋଣରେ ଗୁରୁଗୋଟି ଖଣ୍ଡି ଦେଇ ବାନ୍ଧିଦେବ । ତା ପରେ ସେହି କାଇଁତ ଉପରେ ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପର ଆଉ ଏକ ପରସ୍ତ କାଇଁତ ଆଡ଼ି ବାଗରେ ପାରିଦେବ । ତହିଁ ଉପରେ ଆଉ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ଛେଟ ଛେଟ ପାତିଆ ଫରମାର ବାହୁ ଦୁଇଟିର ସମାନରେ ଖଣ୍ଡି ଗୁରୁଗୋଟି ଖଣ୍ଡି ବାନ୍ଧିଦେବ । ଏଥିରେ ଏହି ଗୁରୁ କୋଣିଆ ଅଂଶଟିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ପରସ୍ତ କାଇଁତ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଯିବ । ଏହି ଅଂଶଟିରେ ବୁଣିଦେଲେ ତାହା ଶକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହାପରେ ଯେଉଁ ଛେଟ ଛେଟ ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ଲଗାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଫିଟାଇ କାଢିଦେବ ।

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

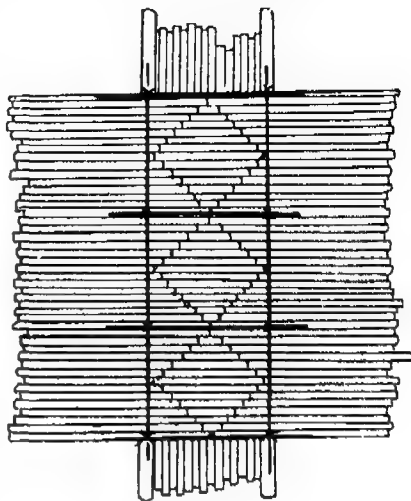

ମଝିର ଗୁରୁ କୋଣିଆ ଅଂଶଟି ଶକ୍ତ ହୋଇ ରହିଗଲେ ତହିଁର ଗୁରୁପାଖର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ୁକରେ ଆଡ଼ିବାଗରେ କାଇଁତ ଖଞ୍ଜି ସେହି ସବୁ ଅଂଶକୁ ଦୁଇପରସ୍ତ କରିବା ସହଜ ହେବ । ତହିଁରେ କାଇଁତ ଖଞ୍ଜିବା ପାଇଁ ସେହି ଅଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଖ ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ କାଇଁତ ଗୁଡ଼ୁଏ ସେହି ପାଖରେ ମଝିର କାଇଁତ ପରସ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ରଖି ପାରିଦେବ ଏବଂ ସେହି ଅଂଶ ଉପରେ ପାତିଆ ଦେଇ ଗୁରୁକୋଣରେ ଗୁରୁଗୋଟି ଖଣ୍ଡି ବାନ୍ଧି ଦେବ । ତା ପରେ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ବୁଣିଦେବ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ୁକରେ ଉପର ଉକ୍ତ ମତେ କାଇଁତ ପକାଇ ଦୁଇ ପରସ୍ତ କରି ତାହାକୁ ବୁଣିବ । ଗୁରୁ ପାଖରେ ଗୁରୁଥର ଏହିପରି କାଇଁତ ଫକାଇ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥଟି ଦୁଇପରସ୍ତ ହୋଇଗଲେ ତହିଁରେ ଯେପରି ଚିତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେପରି ଚିତ୍ରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବୁଣି ପାରିବ । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଚିତ୍ର କରିବ

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଜି ରଖିବ କିମ୍ବା ମନେ ମନେ ଫିର କର ନେବ । ସେହି ଅନୁସାରେ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ସୁତାରେ ଏହାକୁ ବୁଣିବ । ଛୁଟି ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହା ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

କାହିଁତ ଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ ପରସ୍ତ ହୋଇ ରହିଗଲେ ତହିଁର ଦେହପାକ ଜାଲପରି ଛଦ୍ମମୟ ଦେଖାଯିବ । ଜଳ ଜାଲିଆ କେର ପାଲ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ନେଇ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଛୁଟି ସୂତାରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଚନ୍ଦ୍ର ବିଚିତ୍ର କରି କାର୍ଯ୍ୟେଷି ଆସନ ବୁଣାଯାଏ । ମାତ୍ର ତାହାର ବୁଣା ଠାରୁ ଏହାର ବୁଣା ପୃଥକ୍ । ସେଥିରେ ଛୁଟିଟିକୁ ଗୋଟିଏ ଛଦ୍ମରେ ପୂରାଇ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା ସେହି ଆକୃତି ସଜା ତଳାଇ ନେଇ ପାରିବ, କିନ୍ତୁ କାହିଁ ଯି ବୁଣାରେ ବିଶେଷତ୍ୱ ଏତିକି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ପାଖରୁ ଛୁଟି ଫୁଟାଇଦେବ ତାହା ତହିଁର ଅପର ପାଖରେ ସିଧା ଭାବରେ ଗତି ନ କରି ଆଉଁଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ଗତି କରନ୍

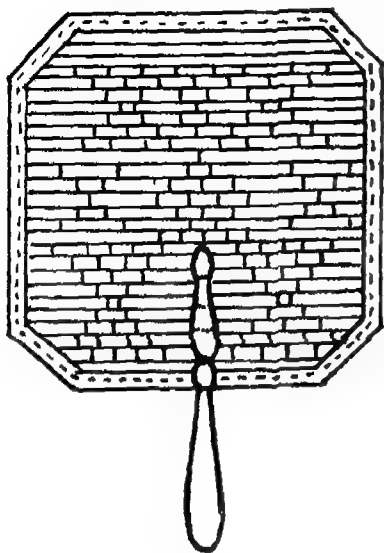

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏବଂ ସେଠାରେ ଆଉ ଦୁଇଗୋଟି କାହିଁତକୁ ଛନ୍ଦ ପୁନରାୟ ଛୁଟିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକପାଖରେ ସେହିପରି ବୁଣି ବୁଣି ଯେଉଁ ଚିତ୍ରଟି ଅଙ୍କିତ ହୋଇଯିବ, ତହିଁର ଆଉ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋଟିଏ ହେବ । ମାତ୍ର ତହିଁର ବକା ଦୁଇପାଖରେ ସମାନ ହେବ ନାହିଁ । ଏକ ପାଖରେ ସୁତାର ଗତି ତଳୁ ଉପରକୁ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ତାହା ବାମରୁ ଡାହାଣକୁ ବା ଡାହାଣରୁ ବାମକୁ ହେବ ।

ଯେଉଁ ଛଦ୍ମ ଗୁଡ଼ିକରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ, ସେହି ଛଦ୍ମ ଏପାଖରୁ ସେପାଖ ସମ୍ପାଦନା ଯାଉଥିବ; ତେଣୁ ବୁଣିବାକୁ କିଛି କଠିନ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯେତେ ବୁଣି ଯାଉଥିବ ଏକ ଯେତେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଙ୍କିତ ହୋଇ ଯାଉଥିବ, ପଦାର୍ଥଟି ତେତେ ଲଘୁ ଓ ସୁନ୍ଦର ହେଉଥିବ ।

ଏଥିରେ ହାତପଟା ବା ଫ୍ୟାନ୍ (Fan) କରିବାପାଇଁ ଯେତକ ବୁଣିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଭାବିଥିବା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଅଢ଼କୁ ଯେପରି ବୁଣିବାର ତାହା ବୁଣିପାରି, ବୁଣା ନ ହୋଇଥିବା ଅଂଶକୁ ଗୁରି କୋଣରୁ ୭ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ପରି କାଟି ଦେଲେ ୮ଗୋଟି କୋଣର ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ପଟା ବା ଫ୍ୟାନ୍ ହେବ ।

୭ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

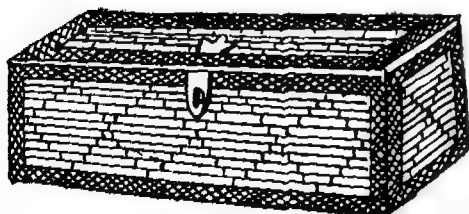
ଏହି ପ୍ରକାର ଫ୍ୟାନ୍ (Fan) ଗୋଲ, ଆଠ କୋଣିଆ, ଅଣ୍ଡାକୃତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଆକାରର କରିପାରି ପାରେ । ଯେପରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ପ୍ରଥମରୁ ଭଣି ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଗେ ବୁଣି ତା ପରେ ହାତରେ ଗୁରିପାଖ କରୁଥିବେ କାଟିଦେବ ।

ପଟାଠାର ଦାଡ଼ରେ ଅଳ୍ପ ଓଢ଼ାରର ଖଣ୍ଡିଏ କନା ଗୁରିପାଖରେ ସିଲାଇ କରି ଧଡ଼ି ବାନ୍ଧିଦେବ ଏବଂ କନା ପାଖେ ପାଖେ ଗୋଟା କାଇଁ ତ ଯୋଡ଼ିଏ ଲେଖାଏଁ ଦୁଇ-ପାଖରେ ବସାଇ ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ ମୌଖିକାକୁ ପଟାଟି ଆଡ଼ୁରି ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ଶେଷକୁ ୭ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଖଣ୍ଡିଏ କାଠର ହତା ଲଗାଇଦେଲେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ହାତପଟା ବା ହାଣ୍ଡଫ୍ୟାନ୍ (Handfan) ହେବ ।

ଦୋହର କାଇଁଥିର ବାକ୍ସ

ଉପରିଭକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦୋହର କାଇଁ ତ ବୁଣି ନାନାପ୍ରକାର ଗୁରିକୋଣିଆ ବାକ୍ସ ବା

୮ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଫୁଲରେ କରି ପାରିବ । ଗୋଟିଏ ବାକ୍ସ କରିବାକୁ ହେଲେ ବାକ୍ସର ଉପର ଡାଲା ମାପର ୧ ଖଣ୍ଡ, ତହିଁର ତଳା ମାପର ୧ ଖଣ୍ଡ ଓ ଗୁରିପାଖର ମାପରେ ୪ ଖଣ୍ଡ, ଏରୂପ ୬ ଖଣ୍ଡ ବୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ସ ଆକାରରେ ଯୋଡ଼ି ସୁତାଦ୍ୱାରା ଗୁଡ଼ିଦେବ । କେବଳ

ଉପରର ଡାଲଟି ଏକପାଖରେ ସୁତାର ସିକୁଳ ଦେଇ ଖଞ୍ଜିବ, ଯେପରି ତାହା ସହଜରେ ବୁଜ ହେବ ଏବଂ ଫିଟାଇ ହେବ । ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସୁତାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସିକୁଳ ବୁଣି ଲଗାଇ ଦେବ । ବାକ୍ସ ଦେହରେ ଖଣ୍ଡେ ଫିତା ବା ତମଡ଼ା ଲଗାଇ ଗୋଟିଏ ଟିପା ବୋତାମ ଲଗାଇ ଦେଲେ ତାହା ସହଜରେ ବନ୍ଦ କରିହେବ ।

ଉପରର ଡାଲ ଉପରେ ଗୁର ପାଖରେ ଏବଂ ପ୍ରତି ପାଖର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଦୁଇ ଗୋଟି ଲେଖାଏଁ ସମାନ ମୋଟର ମୋଟା କାଢ଼ିତ ବସାଇ ପ୍ରତି ଧାଡ଼ିରେ ୩ ଗୋଟି, ୪ ଗୋଟି ବା ୫ ଗୋଟି ଲେଖାଏଁ ସ୍ଥାନରେ କ୍ରମରେ ଫୋଡ଼ି ଗଣ୍ଠି ବାନ୍ଧିଦେବ ଅଥବା କାଢ଼ିତର ଗୋଟିଏ ପଟି ବୁଣି ସବୁଆଡ଼େ ବସାଇଦେବ । ୮ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

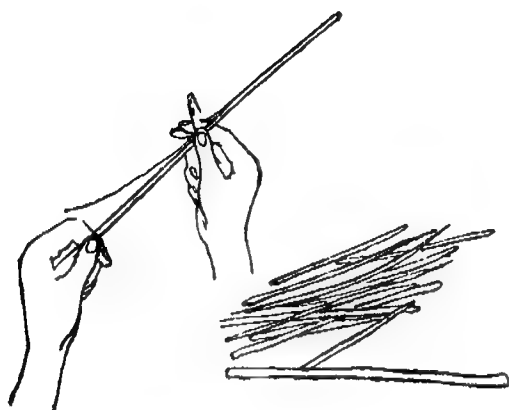
ବାକ୍ସ ଭିତରେ କୋଠର କରିବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭିତର ମାପ କରି ନେଇ ଯେଉଁଠାରେ ଯେତେ ଲମ୍ବା ଓ ଯେତେ ଚଉଡ଼ାର ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ମାପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଉପରଭକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦୋହର କାଢ଼ିତର ତଳା ବୁଣି, ତାକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ସୂତାଦ୍ଵାରା ଗୁଳ୍ମି ବାନ୍ଧିବର ଭିତରେ ବସାଇଦେବ ।

ସେହିପରି ଯେଉଁ ମାପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁର କୋଣିଆ ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ କରବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ, ଉପରଭକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦୋହର କାଢ଼ିତର ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ତଳା ବୁଣି ତାହାକୁ ଯୋଡ଼ି ତାହା କରି ପାରିବ ।

ଖର

ଖର ଆମ ଦେଶରେ ନିଉପଠାମାନଙ୍କରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଜନ୍ମେ । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାନର ଗୁଣ ଅଛି, ପାନ ବରଜ ହୁଏ, ସେଠାରେ ଲୋକେ ଏହି ଖରଗୁଡ଼ିକ କାଟି ନେଇ ଧାନ-ବରଜରେ ପାନଲତା ମଡ଼ାଇବାପାଇଁ ରଖି, ବରଜର ଗୁର ପାଖର ବାଡ଼ ଏବଂ ବରଜ ଉପରର ଛଉଣି ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାନର ଗୁଣ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଜାଳ ହୁଏ ।

ଖରକାଠିଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଵାଭାବିକ ରଙ୍ଗ ଯେପରି ସୁନ୍ଦର, ଉପରଟି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଚକ୍ଷୁଶ । ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକୃତଦତ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥ । ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଜାଣିଲେ ଏଥିରେ

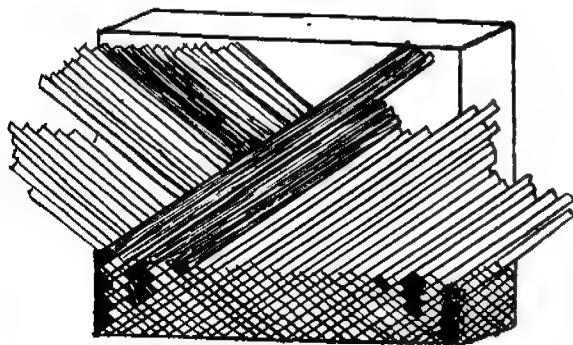

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତାଳପତ୍ରର ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାର ଯେତେ ପ୍ରକାର ପ୍ରଣାଳୀ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହି ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ବୁଣାଯାଇ ପାରୁବ ।

ଏହି ପାତିଆରେ ବାଗ୍ (Bag) କରିବାକୁ ହେଲେ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିଏ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ଠିକ୍ ସେହି ମାପରେ ସାଧାରଣ ବାଉଁଶ ପାତିଆରେ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡିଏ ଚଢ଼େଇ ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

ବାଗୁଟିର ତଳା ମାପରେ ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ତହିଁ ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ରଖି ଗୁରୁ ପାଖର ପାତିଆଗୁଡ଼ିକୁ ବଳେଇ କରି ଉପରକୁ ମୋଡ଼ିଦେବ । ପଟା ବଦଳରେ ଫରମା ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

କେତେ ପ୍ରକାର ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରୁବ । ପାରଳାଖିମିଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାକୁ କହନ୍ତି ଜାଇକାଠି । ଏହାର ପାତିଆରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ବାକ୍ସ, ବାଗ୍ (Bag), ଟୋପି ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି ହୁଏ ।

ଢେଙ୍କାଠିଗୁଡ଼ିକୁ ସରୁ ସରୁ କରି ଚିରି ତାହାକୁ ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ଦେବ । ଭିଜିଗଲେ ଖଣ୍ଡିଏ କ୍ଷଣରେ ତାହା ଦେଲେ ଅଳ୍ପ ବାହାରଯିବ । ଅଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରି ଦେଇ ସମାନ ସମାନ ମୋଟା ସରୁ ସରୁ ପାତିଆଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ।

କରି ବସାଇ ବୁଣିଲେ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର ହେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଏଥର ଖର ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣୁଥିବ, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁରୁ ପାଖରେ ଉପରକୁ ବୁଣିବ । ପାଖଗୁଡ଼ିକ ବାଗର ଆକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ବାଉଁଶ ପାତିଆର ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡିକୁ ମଧ୍ୟ ମୋଡ଼ି ତହିଁର ଗୁରୁପାଖ ସେହି ମାପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବୁଣିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଖରପାତିଆର
ବ୍ୟାଗ୍ (Bag) ଭିତରେ ଖଞ୍ଜି ଦେବ ।
ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଏକାଠି ମିଶାଇ ଗୁଣି ପାଖରେ
ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବ । ମୁହଁରେ ଖଣ୍ଡି ଏ
ଅଳ୍ପ ମୋଟ ବାଉଁଶପାତିଆ ଦେଇ
ତାମ୍ରଶକ୍ତାର ଫୋଡ଼ି ତହିଁ ଉପରେ
କେବଳ ସରଳରାବରେ ଖରପାତିଆ
ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବ ।
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତା ପରେ ଦୁଇ

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ମୁଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗିଦେବ ଏବଂ ଦୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ହୁତା ଲଗାଇ ଦେବ । ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ
ପାଖରେ ଦୁଇଗୋଟି ଆକୃଶ୍ଣି ଓ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ବୁଡ଼ୁଣ୍ଡା ଲଗାଇ ଦେଇ ଖଣ୍ଡିଏ କାଠି
ଲଗାଇ ଦେବ । ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡରେ କୋରଟର ବ୍ୟାଗ୍ (Bag) ଆଦି ବନ୍ଦ କରିବା କାରଣ ଯେପରି
କାଠି ଉପରେ ପାତିଆ ବୁଣି ଗୁଣି ପକାଇବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଅଛି, ସେହିପରି କାଠି ବୁଣି
ଲଗାଇଲେ ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗି ବ୍ୟାଗ୍ (Bag)ରେ ଗୁଣି ପକାଇ ପାରିବ ।

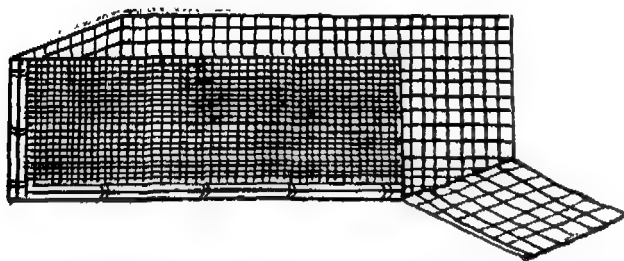
ଗୋଟିଏ ବାଉଁଶର ଛୋଟ ଟେବୁଲ୍ ବା ଟୁଲ୍ ବା ଟିପାଇ (Teapoy)ର ଫରମା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ଉପରର ପଟା ଖଣ୍ଡିକ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଲମ୍ବା ଓ ଗୋଡ଼ାଇ ଖଣ୍ଡିଏ ବାଉଁଶ
ପାତିଆରେ ଚଟେଇ ବୁଣିବ । ତହିଁ ଉପରକୁ ଠିକ୍ ସେହି ମାପରେ
ଖରପାତିଆରେ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ଚଟେଇ ବୁଣିବ । ଏହି ଖରପାତିଆର
ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିକ ତାଲମଣ୍ଡ, ଟୁଲିଲ୍ ବା କଲ୍‌ଟୁଲିଲ୍ ଆଦି ଯେ
କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିଲେ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ବାଉଁଶ
ପାତିଆର ଚଟେଇ ଉପରେ ଏହି ଖର ପାତିଆର ଚଟେଇକୁ ସମତୁଲ
କରି ବସାଇ ତହିଁର ଗୁରୁ ପାଖରେ ତଳ ଓ ଉପରୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡି
ଲେଖାଏଁ ବଡ଼ା ଫୋଡ଼ି ତାହାକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ବାନ୍ଧିଦେବ । ତହିଁ
ଉପରେ ଏହି ପାତିଆ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ାଇ ବଡ଼ାକୁ ଲୁଗୁର ଦେବ ।
କିମ୍ବା ଅଫିସ୍ ଟ୍ରେ (Tray) ବା ତାଲ ଆଦିର ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବାପାଇଁ ତହିଁର
ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଯାହା ପୁରୁଷ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହାର ଗୁରୁପାଖ ବୁଣିଦେବ ।
ପାତିଆ ଗୁଡ଼ାଇବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ବୁଣିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ତାମ୍ରଶରେ ବରାବର ଫୋଡ଼ି ପାତିଆ

୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗଲାଲ ବୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା ପରେ ତାହାକୁ ଟେବୁଲର ଫରମା ଉପରେ ଖଞ୍ଜି ଉତ୍ତମରୂପେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ପଦାର୍ଥ ହେବ । ଏ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଖରିପାତିଆରେ ସୁଟ୍‌କେସ୍ ବା ବାକ୍ସ କରିବାକୁ ହେଲେ ସୁଟ୍‌କେସ୍‌ର ବା ବାକ୍ସର ମାପ ଅନୁସାରେ ଉପରର ତାଲି ନିମନ୍ତେ ଏକଖଣ୍ଡ, ତଳା ନିମନ୍ତେ ଏକଖଣ୍ଡ ଓ ଗୁରିପାଖ ନିମନ୍ତେ

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗୁରିଖଣ୍ଡ ଏରୁପ ମୋଟ ଛଅଖଣ୍ଡ ସେଇଁ ମାପର ଯେଉଁଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ସେହି ମାପ ଅନୁସାରେ ଖରିପାତିଆରେ ଚଟେଇ ବୁଣିବା ପରି ତାଇମଣ୍ଡ ବା ଟୁଇଲ୍ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବ । ଠିକ୍ ସେହି ସେହି ମାପର ଆଉ ୨ ଖଣ୍ଡ ବାଉଁଶ

ପାତିଆରେ ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚଟେଇ ବୁଣିବ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଯାହା ସହିତ ମିଳିବ ତାହାକୁ ତାହା ସଙ୍ଗେ ମିଳାଇ, ଖଣ୍ଡିଏ ବାଉଁଶ ପାତିଆର ଏବଂ ଖଣ୍ଡିଏ ଖରିପାତିଆର ଏରୁପ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ଲେଖାଏଁ ଯୋଡ଼ି ସବୁଗୁଡ଼ିକର ଦାଡ଼ ବାନ୍ଧିଦେବ । ତା ପରେ ବାଉଁଶପାତିଆ ଉତ୍ତରକୁ ରଖି ଓ ଖରିପାତିଆ ଉପରକୁ ରଖି ପ୍ରତି କୋଣରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ା ଖଞ୍ଜି ଡାଙ୍ଗଣରେ ଫୋଡ଼ି ସୁଟ୍‌କେସ୍ ବା ବାକ୍ସ ଆକାରରେ ଗୁଡ଼ି ବାନ୍ଧିଦେବ । କୋଣ ବାନ୍ଧିବା ବେଳେ ବଡ଼ାକୁ ମିଶାଇ ବାନ୍ଧିଲେ କୋଣ ଗୁଡ଼ିକ ଶକ୍ତ ହେବ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଉପର ତାଇଲର ଗୁରି ଦାଡ଼ରେ, ପ୍ରତି ପାଖର ଗୁରି ଦାଡ଼ରେ ଓ ତଳାର ଗୁରି ଦାଡ଼ରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଫାଳ ଲେଖାଏଁ ସବୁ ଖରି ବସାଇ ସେଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇପାଖରେ ବୁଝରେ ଫୋଡ଼ି ଜାଗା ଜାଗା ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ଉପରର ତାଇଲଟି କବ୍‌ଜାଦ୍ୱାରା ହେଉ ବା ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଚମଡ଼ା ଲଗାଇ ତହିଁରେ କଣ୍ଟାମାରି ଗୋଟିଏ ପାଖ ଲଗାଇ ଦେବ, ଯେପରି ତାହା ସହଜରେ ବୁଜି ହେବ ଏବଂ ଫିଟାଇ ହେବ । ଗୁରି ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଧାତୁର କୁଡ଼ୁଣ୍ଡା ଓ ଶିଳୁଳ ବ୍ୟବହାର କରି ପାର । ଏଥିରେ ଚମଡ଼ାରେ ହତା ଲଗାଇ ପାରିବ ଅଥବା ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡର ୫୩ ପୃଷ୍ଠାରେ କୋରଟ ପାତିଆରେ ହତା ବୁଣିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ କୋରଟ ପାତିଆରେ ବା ଏହି ପାତିଆରେ ହତା ବୁଣି ଲଗାଇଦେବ । ହତା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପାତିଆ ଶକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ତେଣୁ କୋରଟ ପାତିଆର ହତା ସୁଶିଖାଜନକ ହେବ । ଉତ୍ତରେ ଏକ ପରସ୍ତ ଜଳା ଲଗାଇଦେଲେ ଆହୁରି ଉତ୍ତମ ହେବ ।

ଗୃହ କୋଣିଆ ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଏହି ପାତାରେ କରିବ ତାହା ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ କର ପାରିବ । ଅଥବା ଖରର ପାତାଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାହାକୁ ତଳପତର ଚଟେଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ପାରି ଦେଇ ତହିଁରେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ତଳାଟି ବୁଣିବ । ତା ପରେ ପ୍ରତି ପାଖରେ ଖଣ୍ଡେ ପଟା ବା ପାତ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ରଖି ବୁଣା ଅଂଶ ବାଦ୍ ଅବଶିଷ୍ଟ ପାତାଗୁଡ଼ିକ ବକାଇ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ ଦେବ । ଏହିପରି ଗୃହ ପାଖର ପାତାଗୁଡ଼ିକ ଉଠାଇଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାତା ତହିଁରେ ଲଗାଇ ଯେ କୌଣସି ପାଖରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ଏବଂ ସେହି ପାତାକୁ ଗୃହ ପାଖରେ ବୁଲାଇ ବୁଣିଲେ ପଦାର୍ଥର ଗୃହ କାନ୍ଥ ଉଠିଯିବ । ଶେଷକୁ ଉପରର ତାଲ ଖଣ୍ଡିକ କେବଳ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ବୁଣି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବ କିମ୍ବା ପୃଥକ୍ କରି ଖଣ୍ଡିଏ ବୁଣି ଲଗାଇଦେବ । ଏହାକୁ ଶକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ବାଉଁଶପାତାଆର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଠିକ୍ ସେହି ମାପର ତାଲ ବୁଣି ତାହା ଉପରେ ବସାଇ ତହିଁର ଗୃହ ପାଖର ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ଖରର ଶରଦ୍ଵାର ଅଳିଆ କାଗଜ ରଖିବାର ସୁନ୍ଦର ଟୋକେଇ, ବସିବାର ମୋଡ଼ା, ଚୌକି, ଫେସବାଲମାନଙ୍କର ତାଲ ରଖିବାର ଷ୍ଟାଣ୍ଡ (Stand) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ପଦାର୍ଥ ତିଆରି ହୋଇ ପାରେ । ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବାଉଁଶର କାମ ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯିବ । ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ବାନ୍ଧିବାକୁ ହେବ । ବାଉଁଶକାମ ଶିକ୍ଷା କଲ ପରେ ଏହା ଅତି ସହଜରେ କରି ପାରିବ ।

ଆଖୁଫୁଲର ଶର

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକପ୍ରକାର ଆଖୁ ଗୁଣ ହେଉଅଛି, ସେହି ଆଖୁଗଛ ଅଗରେ କେଣ୍ଡାଏ କେଣ୍ଡାଏ ଫୁଲ ଫୁଟେ । ଫୁଲକେଣ୍ଡାଟି ଭଙ୍ଗି ଦେଲେ ଯେଉଁ କାଣ୍ଡଟି ରହେ, ତାହା ବେଣ୍ଟ ସରଳ, ଚକ୍କଣ ଓ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଏକସମାନ ମାପରେ ବହୁତ ମିଳି ପାରେ । ସେହି କାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଏଠାରେ ଆଖୁଶର ବୋଲି କୁହାଯାଉଅଛି । ଆଖୁ ପାକଳ ହେଲେ ଗଛଗୁଡ଼ିକ କାଟି ତାହାକୁ ସଫା କଲବେଳେ ଆଖୁଗଛର ପତର ଓ ଖୋଳପା ସାଙ୍ଗେ ଧାଙ୍ଗେ ଗଛର ଅଗଟିମାନ କାଟି ଲୋକେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ତାହା ସଙ୍ଗରେ ଏହି ଶରଗୁଡ଼ିକ ଅକାରଣ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ତାକୁ ଶୁଖାଇ ଜାଳି ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୁଡ଼ିକ ଜାଳି ନ ଦେଇ ରଖିଲେ ତହିଁରେ ନାନାବିଧ ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଆଖୁଗଛର ସେହି ଶରଗୁଡ଼ିକୁ ସରୁ ସରୁ କରି ଚରି ତହିଁରୁ ଅଳ୍ପ ବାହାର କରିଦେଲେ ଖରପାତା ପରି ଏଥିରୁ ବେଣ୍ଟ ସୁନ୍ଦର ପାତା ବାହାରିବ । ଖରପାତାରେ ଯେଉଁ ସରୁ ପଦାର୍ଥ

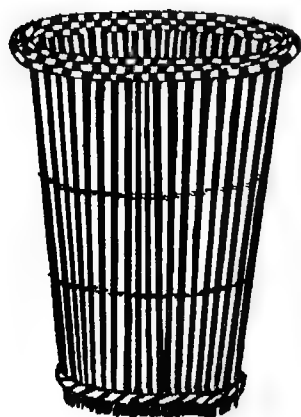
ହୋଇ ପାରିବ, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସେହି ପଦାର୍ଥମାନ ସହଜରେ ହେବ । ମାତ୍ର ଖରପାଢ଼ିଆ-
ଠାରୁ ଏହାର ପାଢ଼ିଆ ଟିକିଏ ନରମ ପଡ଼ିବ, ତେଣୁ ଖରପାଢ଼ିଆର ପଦାର୍ଥ ଏଥିରେ ଢିଆରି ପଦାର୍ଥ
ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ଶକ୍ତ ଓ ଅଧିକ କାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।

ଆଖୁଣରକୁ ନ ଚରି ଗୋଟା ଗୋଟା ରଖି ତହିଁରେ ଅଳିଆ କାଗଜର ଟୋକେଇ ଅତି
ସହଜରେ କରାଯାଇ ପାରିବ ଏବଂ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଫୁଲ୍ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ମାଧାରଶତଃ ବାଉଁଶକାଠିରେ ଅଳିଆ କାଗଜର ଟୋକେଇ ଢିଆରି କରାଯାଇଥାଏ ।
ବାଉଁଶକାଠିକୁ ତାହାଁ ସମାନ ସମାନ ଓ ସରୁ କାଠିଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପଡ଼େ ଏବଂ ସମୟ ଲାଗେ । ଏକ ସମାନ ଓ ସରଳ ଆଖୁ ଶର-
ଗୁଡ଼ିଏ ଖାଲି ବାଛି ନେବାକୁ ହୁଏ । ତହୁଣ୍ଡାତହୁଣ୍ଡି ବା ଆଉ କିଛି
ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପାଢ଼ିଆ କରିବା ପାଇଁ
ଯେତେ ଲମ୍ବାର ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ କାଠି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତାହା
କେବଳ ସମାନ ମାପରେ କାଟିନେବ । ତଳପାଖ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ସାନ ମୁଣ୍ଡଳି ଓ ଉପର ପାଖ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମୁଣ୍ଡଳି, ଏରୂପ
ଦୁଇଗୋଟି ବାଉଁଶ ବତାର ମୁଣ୍ଡଳି କରି, ସେହି ମୁଣ୍ଡଳି ଦୁଇଟିରେ
କାଠିଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଖାଲି ବାନ୍ଧିଦେଲେ ଟୋକେଇଟିର ଅଧିକ
ପରିମାଣର କାମ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।
ତା ପରେ ମଝି ପାଇଁ ମାପ କରି ଆଉ ଦୁଇଟି ସରୁ ସରୁ ବତାର
ମୁଣ୍ଡଳି କରି ଭିତରେ ଲଗାଇ ଦେବ । ଏହି ମୁଣ୍ଡଳି ଦୁଇଟି
କେବଳ ବାନ୍ଧି ଅଟକାଇ ଦେଲେ ଚଳିବ କିମ୍ବା ସେହି ଆଖୁ
ଶରର ତହୁଣ୍ଡା ପାଢ଼ିଆରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ ବା ବୁଣିଦେଲେ ଆହୁରି
ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ୧ମ ଖଣ୍ଡର ୫୪
ପୃଷ୍ଠାରେ କୋରଟରେ ଟ୍ରେ (Tr-y)ର ମୁହଁ ବାନ୍ଧି ବୁଣିବାର
ପେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହାର
ମୁହଁ ବାନ୍ଧି ତହିଁ ଉପରେ ଏହି ଆଖୁଶରର ପାଢ଼ିଆ ବୁଣିଦେଲେ
ଅତି ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

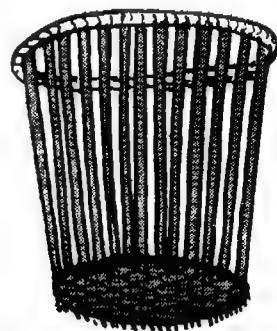
ଏହି ପାଠ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ରଙ୍ଗାଇବାକୁ ହେଲେ ୧ମ ଖଣ୍ଡର ୧୨ ପୃଷ୍ଠାରେ ତାଳପତ୍ର ରଙ୍ଗ କରିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହାକୁ ରଙ୍ଗାଇ ପାରିବ ।

ତାଳପତ୍ର ରଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ଲଗେ ଏହାକୁ ରଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ରଙ୍ଗ ଲାଗିବ ।

ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇର ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଟୋକେଇଟିର ମୁହଁର ମୁଣ୍ଡଲିଟିରେ ପ୍ରଥମେ କୁଟା ବା ବାଉଁଶରୁ କିମ୍ବା ବେତରୁ ଢେଙ୍କା ହୋଇଥିବା ଉଞ୍ଚାଗୁଡ଼ିଏ ଯୋଡ଼ି ଖଣ୍ଡିଏ ସୁତୁଲ ଗୁଡ଼ାଇ ସବୁଆଡ଼େ ସମାନ ମୋଟରେ ବାନ୍ଧି ଶକ୍ତ କରିଦେବ । ତହିଁ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଅଂଶରେ ବା କେତେକ ଅଂଶରେ ରଙ୍ଗପାତ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିଏ ପାରିଦେଇ ଖଣ୍ଡିଏ ଡୋରରେ ଦାନ୍ତଦେଇ ତାହା ଅଟକାଇ ରଖିଦେବ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ସାଧା ପାତ୍ରୀ ଧରି ତାହାକୁ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ସରଳ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପାତ୍ରୀ ଉଠାଇ ବା ଟୁଇଲ୍ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦୁଇଟି ପରେ ଦୁଇଟି ପାତ୍ରୀ ଉଠାଇ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚନ୍ଦ୍ର ଉଠାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେହି ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପାତ୍ରୀ ଉଠାଇବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ, ସେହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଉଠାଇ ସାଧା ପାତ୍ରୀଟି କେବଳ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବୁଣିଗଲେ ମୁହଁଟି ସ୍ପନ୍ଦର ଏବଂ ଚିତ୍ରିତ ଦେଖାଯିବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

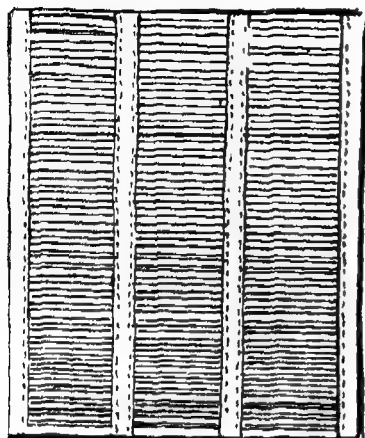
୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଆଖୁ ଶରଦ୍ଵାରୁ ଯେଉଁ ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ କରିବ, ତହିଁର ତଳାଟି ନଡ଼ିଆ ଖଡ଼ିକା ବା ସରୁ ସରୁ ବାଉଁଶ କାଠିଦ୍ଵାରା ଛକ ପକାଇ ବାନ୍ଧିଦେଲେ ସୁବିଧା ହେବ ଏବଂ ଶକ୍ତି ହେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଖଡ଼ିକା ବା ବାଉଁଶ କାଠିଗୁଡ଼ିକ ଟୋକେଇରୁଁ କିମ୍ବା ବାହାରୁଥିବା କାଠି-ଗୁଡ଼ିକର ସନ୍ଧକୁ ସନ୍ଧି ଖଞ୍ଜିଦେବ । ୩ ଓ ୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତା ପରେ ଏହି କାଠି ବା

ଗୁଡ଼ିଆ

ଖଡ଼ିକାକୁ ନିମ୍ନର ମୁଣ୍ଡଲି ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ତହିଁ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଏହି ଆଖୁ ଶରର ପାତିଆ ଗୁଡ଼ାର ଦେବ । ତାହାହେଲେ ତଳାଟି ଶକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ଆଖୁ ଶର ଗୁଡ଼ିଏ ସମାନ ମୋଟର ବାଛ ତାହାକୁ ସମାନ ଲମ୍ବରେ କାଟି ହେଁସ

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

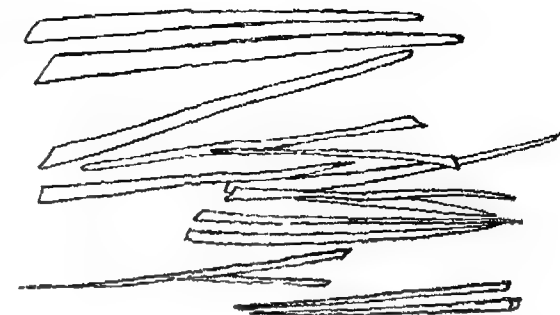
ବୁଣିଲ ପର ଗୋଟିକେତେକୁ ସୁତାଦ୍ୱାରା ବୁଣି ତହିଁରେ ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ସ୍କ୍ରିନ୍ (Screen) ବା ପରଦା ବୁଣିଲେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ହେବ । ନିମ୍ନରେ ଏବଂ ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ା ଲଗାଇ ତହିଁରେ ତୋର ବାନ୍ଧ ଝରକାରେ ଟାଙ୍ଗି ଦେବ । ତହିଁର ଚାରିପାଖରେ ଖଣ୍ଡିଏ କନା ଯୋଡ଼ି ତାହାକୁ କୁଣ୍ଡରେ ସିଲାଇ କର ମୁହଁ ବାନ୍ଧି ଦେବ । ମଝିରେ କନାର ଦୁଇଗୋଟି ପଟି ଦୁଇ ପାଖରୁ ଯୋଡ଼ି ସିଲାଇ କରିଦେବ । କନାଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗର ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

କିଆ

କିଆଗଛ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛି । କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା ବହୁପରିମାଣରେ ଜନ୍ମେ । ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ କିଆ ଜଙ୍ଗଲ ହୋଇ ମାଡ଼ିଯିବାରୁ ସମୟ ସମୟରେ ଲୋକେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଏଗୁଡ଼ିକ ଯୋଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ବଲବାଡ଼ିରେ କେତେକ ସ୍ଥଳରେ କିଆଗଛ ବାଡ଼ର କାର୍ଯ୍ୟ କରଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଜାଗା ମାଡ଼ି ବସି ଜମିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ଲୋକେ ଏହାକୁ କାଟି ପକାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

କିଆର ବଡ଼ ବଡ଼ ତେର ହୁଏ । କିଆତାଳରୁ ଖୁଣି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଓହଲ ବାହାରେ । ସେଗୁଡ଼ିକ ତେର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମୋଟା ହୁଏ । ତେର ଏବଂ ଓହଲ ତନ୍ତୁମୟ ଅଟେ । ସେହି ତନ୍ତୁ ବେଶ୍ ଶକ୍ତ । ତେଣୁ ଲୋକେ କିଆତେର ଏବଂ କିଆ ଓହଲକୁ କାଟି ଆଣି ସେଗୁଡ଼ିକ ଚିରି ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଶୁଖିଗଲେ ତାହାକୁ ଘରଛଉଣି ଓ ବାଡ଼ରୁଜା ଆଦିରେ ଲଇ କର

ବାନ୍ଧିବା କମଳେ ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତି । କିଆରେରୁ ଧାନକାଠି
କରି ତହୁଁରା ଅନେକ ଲୋକ ଦାନ
ଦସନ୍ତି ।

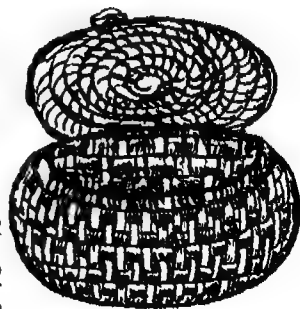

କିଆରେ ଓ କିଆଡ଼ୁଲ-
ହାର ଅନେକ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର
ପଦାର୍ଥ କରାଯାଇ ପାରେ । କିଆ-
ରେ ଓ କିଆଡ଼ୁଲକୁ ମୋଟ
ମୋଟ ଫାଳ କରି ଚିରି ସେଗୁଡ଼ିକ
ଝୋରେ ଶୁଖାଇ ଦେବ । ଖାଲି
ଶୁଖିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦର ଶୁଖିଲ
ହୋଇଯିବ । ଦରଶୁଖିଲ ଅବସ୍ଥାରେ

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ସେହି ଫାଳଗୁଡ଼ିକ ସୁଖି ଆଡ଼ବାଗେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଚିରି ଦେବ ଯେପରି ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡକ ବୃନ୍ଦାଖ
ସମାନ ହୋଇ ଚିରି ହୋଇଯିବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଶୁଖାଇ ଦେବ । ସମସ୍ତେ ଶୁଖିଯିବା
ଅଗରୁ ତହିଁରୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଲେଖାଏଁ ବାମ ହାତରେ ଧରିବ, ତାହାଣ ହାତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଛୁଇଁ ଧରିବ ।
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । କିଆର ସେହି କାଠିଖଣ୍ଡିକ ବଣି ଅଳ୍ପଳ ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ତହିଁର କୋଣଗୁଡ଼ିକ
ଉପରେ ଛୁଇଁ ବସାଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ବାମ ହାତରେ ଟାଣିନେଲେ ତାହାର କୋଣଗୁଡ଼ିକ ତାହୁଁ
ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତାହା ବେଶ୍ ଗୋଲ ହୋଇଯିବ । ଆଉ କେତେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଚିରି ଦେବ ।
ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ ପାତିଆ ହୋଇଯିବ ।

ଏହିପରି ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ଆକାରର ଯେତେ ସମାନ ମୋଟର ଗୋଲ ଗୋଲ କାଠି
କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ ତେତେ କାଠି ସହଜରେ କରି ନେଇ
ପାରିବ । ସେହିପରି ସବୁ ଓ ମୋଟ ସମାନ ସମାନ ଯେତେ ପାତିଆ
କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ ସେତେ ପାତିଆ କରି ନେଇ ପାରିବ । ଏହି
କାଠି ଓ ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଯେପରି ଭାବରେ ମୋଡ଼ିବ
ତାହା ସେହି ଆଡ଼କୁ ସେହିପରି ମୋଡ଼ି ହେବ । ୧ମ ଖଣ୍ଡର ୪୪
ପୃଷ୍ଠାରେ ତାଳପତ୍ରରେ ଓ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଚରାହାର ବୁଣିବାର
ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହାକୁ
ବୁଣି ଏଥିରେ ନାନା ପଦାର୍ଥ ବୁଣି ପାରିବ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ ଚରା
ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ଏହାରି ଗୋଲ ଗୋଲ କାଠିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏହାରି ସବୁ

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ସବୁ ପାତାଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବୁଣିଲେ ଆହୁର ସହଜ ହେବ । ଏହୁପରି ବୁଣି ତଦ୍ଭାବ ନାନା ପ୍ରକାର ତାଲ, ପାତୁଆ, ଡବା, ପେଡ଼ି, ବାକ୍ସ ଓ ସୁତ୍କେସ୍ ଆଦି କରାଯାଇ ପାରିବ । ୨, ୩

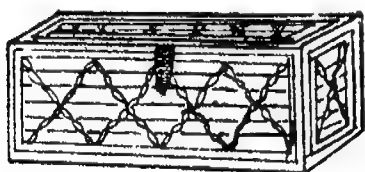
ଓ ୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ । ଏହାକୁ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗ କରିବ, ଏହା ସହଜରେ ସେହି ରଙ୍ଗ ଧରିବ । ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର କାଠି ଓ ପାତୁଆ ଖଞ୍ଜି ବେଶ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ପଦାର୍ଥମାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୫ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

କିଆଡେର ବା ଓହ୍ଲାଇ ମୋଟ ମୋଟ ଫାଳ କରି ଚନ୍ଦ୍ର ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ଶୁଣିଗଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତମରୂପେ ତାହୁଁ ଚିକ୍କଣ କରିଦେବ । ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ଉପରେ ରଖି ଗୋଟିଏ ହୁସ୍ତାବ ତାହୁଁ ବା ତାହୁଁ ସାର ସମାନ କରି କାଟି ଦେବ । ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେହି ପଦାର୍ଥର ମାପ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମରୁ କାଟିରଖିଲେ

ଆହୁର ସୁବଧା ହେବ । ଯେବେ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ବାକ୍ସଟି ଯେତେ ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ାର କରିବ, କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସେହି ଲମ୍ବା ଓ ଚଉଡ଼ାର ତହିଁରୁ କାଟି ନେବ ।

୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

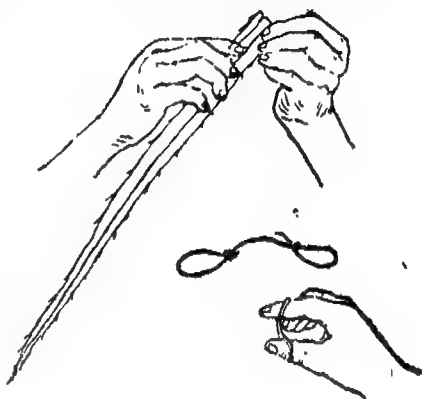
ଭଲ ରଙ୍ଗର ସୂତା ଆଣି ହୁସ୍ତାବ ସେହି ପଟାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସିଲାଇ କରି ନାନା ପ୍ରକାର ଚନ୍ଦ୍ର କରି ପାରିବ । ତହିଁ ଉପରେ ଯେତେ ଚନ୍ଦ୍ର କରିବ ତାହା ତେତେ ଶକ୍ତ ହେବ ।

କେତେଖଣ୍ଡ ଖଡ଼ିକା ଗୋଜିଆ କରି ତଦ୍ଭାବ ସେଗୁଡ଼ିକ ୫ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁକରଣରେ ଫୋଡ଼ି ବାକ୍ସଟିର ତଳା, ଉପରର ତାଲ ଏବଂ ଗୁରୁପାଶ ନିମନ୍ତେ ପୁଥକ୍ ପୁଥକ୍ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ଆକାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଭଲ

ତା ପରେ ତଳ, ଉପର ଏବଂ ପାଖର ପଟାକୁ ପଟା ମିଳାଇ ବାକ୍ସ ପରି ଖଞ୍ଜି ଦେବ ଏବଂ କୋଣରେ ଓ ତଳେ ଏବଂ ଉପରେ ଦାଡ଼େ ଦାଡ଼େ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ କାଢ଼ିବ ବା ଦୁଇଫାଳ ଲେଖାଏଁ ଆଖୁଗର ଖଞ୍ଜି ସିଲାଇ କରି ଗୁଡ଼ି ଦେବ । ୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

କଥାପତ୍ର

କଥାପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆଣି ପ୍ରଥମେ ତାହାର କଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରିଦେବ । କଣ୍ଟା ବାହାର କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନଡ଼ିଆ କତାର ତଳୁ ବା ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କିଛି ତଳୁ ନେଇ ତହିଁର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇଟି ଫାଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଫାଶ ଦୁଇଟି ୧ ଇଞ୍ଚ ବା ୧.୫ ଇଞ୍ଚ ଅନ୍ତରରେ ରହିଲେ ସୁବଧା ହେବ । ସେହି ଫାଶ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଫାଶ ଡାହାଣ ହାତର ବୁଡ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଫାଶ ସେହି ହାତର ବଣି ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଗଳାଇ ପିନ୍ଧିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

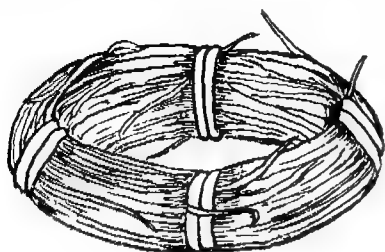
ବାମ ହାତରେ ଗୋଟିଏ କଥାପତ୍ର ଧରିବ । ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ମଝି ଶିରୁଟି ପ୍ରଥମେ କାଢ଼ି ଦେବ । ସେଥିପାଇଁ ପତ୍ରର ମଝି ଶିରୁଟି କଣ୍ଟାଠାରୁ କିଛିତ ଇଞ୍ଚର ଆଡ଼କୁ ସେହି ପତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଅଙ୍ଗୁଳରେ ପିନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ତଳୁଟିକୁ ବସାଇ ଦେବ । ବାମ ହାତରେ ପତ୍ରକୁ ଧରି ରଖିବ । ଡାହାଣ ହାତରେ ତଳୁଟିକୁ ଲମ୍ବାଲମ୍ବି ତଳାଇ ନେଲେ ପତ୍ରର ମଝି ଶିରୁଟି କଣ୍ଟା ସହିତ ବାହାରିଯିବ । ପ୍ରଥମେ ଏହିପରି ସବୁ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ମଝି ଶିରୁଟିକ ବାହାର କରିଦେବ । ତା ପରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ତଳୁ ବସାଇ ତାହାକୁ ତଳାଇ ପାଖର କଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରିଦେବ । ତା ପରେ ପୁଣି ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ସେହି ତଳୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଚୌଡ଼ାରେ ଚାରି ପକାଇବ ।

ନଡ଼ିଆ କତାର ତଳୁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଖଜୁରିଗଛର ପାଲର ତଳୁ, ବାରବର୍ଷିଆ ତଳୁ, ତାଳହିମିଟି ବା ସରୁ ତାର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରେ ।

ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଚାରି ପାରି ତହିଁର ମୂଳଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ସଜାଡ଼ି କରି ଧରିବ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛେଟ ଛେଟ ବାଡ଼ା କରି ମୋଡ଼ି ଚେକା ଚେକା କରି ବାନ୍ଧିବ । ଚେକାଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗି ମାଲିକାଗରେ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ସେହି ଚିତ୍ର କଥାପତ୍ର ବାନ୍ଧି କେବଳ ଡେଇଁକ ଅଟକାଇ ଦେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ପାଣି ଗରମ କରାବ । ପାଣି ଉତ୍ତମରୂପେ ଗରମ ହୋଇ ଫୁଟିଲେ

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଚେକା ତହିଁରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ତାହାକୁ ଫଣ୍ଡିଏ କାଟି-
ହାରି ଓଲଟାଇ ଦେବ । ଏହିପରି ଓଲଟାଇଲେ କର
୧୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ତାହାକୁ କାଟି ଆଣିବ । ଆଉ
ଗୋଟିଏ ଚେକା ସେହିପରି ସେହି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ
ତାହାକୁ ଓଲଟାଇଲେ କର ୧୫ ମିନିଟ୍ ପରେ କାଟି
ଆଣିବ । ଏହିପରି ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଚେକା କରିଥିବ,
ସବୁଗୁଡ଼ିକ ସିଝାଇ ନେବ ।

ଚେକାଗୁଡ଼ିକ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଗଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ରଖି ତହିଁରେ ଥଣ୍ଡା
ପାଣି ଭାଲଦେବ ଯେପରି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବୁଡ଼ି ରହିବ । ୫୨ ଘଣ୍ଟା ଅନ୍ତରରେ ଥରେ ବା ଦୁଇଥର
ପାଣି ବଦଳାଇ ନୂତନ ପାଣି ଦେଲେ ଉତ୍ତମ ହେବ । ପ୍ରାୟ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ପରେ ପାଣିଗୁଡ଼ିକ ନିଗାଡ଼ି
ଦେଇ ଆଉ ଥରେ ପାଣି ଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତମରୂପେ ଧୋଇ ଦେବ । ତା ପରେ ଚେକାଗୁଡ଼ିକ
ଫିଟାଇ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଦେବ । ୩୪ ଦିନ ଖରାରେ ଶୁଖାଇଲେ ତାହା ଉତ୍ତମରୂପେ
ଶୁଖିଯାଇ ପାରିବ । ଏଥର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସଜାଡ଼ି ବିଡ଼ା ବିଡ଼ା କରି ବାନ୍ଧି ଯତ୍ନ କରି ରଖିଦେବ ।

ସିଝାଇବା ସମୟରେ ପାଣି ସଙ୍ଗେ ସାମାନ୍ୟ କିଛି ଘୁଅ ମିଶାଇ ଦେଲେ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ
ଆହୁରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେବ । ୧୦ ସେର ପାଣିରେ ଏକ ଛଟାକି ବା ଦେଡ଼ ଛଟାକି ଘୁଅ ମିଶାଇଲେ
ଚଳିବ ।

ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖରାରେ ଶୁଖିଗଲେ ମୋଡ଼ି ହୋଇଯିବ । ଅନା କାମ ନ ଥିଲା ବେଳରେ
ବସି ସେହି ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଫିଟାଇ ସିଧା କରି ସଜାଡ଼ି ରଖିବ ।

ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସିଧା କରି ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିବା ପତ୍ରକୁ
ହାତରେ ଧରି ତହିଁର ମୁଣ୍ଡ ପାଖରୁ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଟିକିଏ ହାତରେ ଫିଟାଇ ମେଲକରି ଦେବ ।

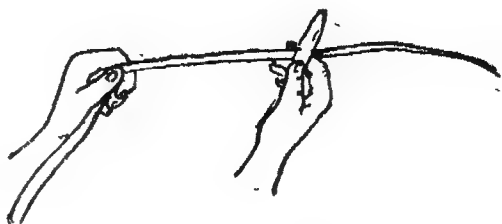
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ସେହିଠାରେ ଗୋଟିଏ ହାତର ବୁଡ଼ା-
ଆଙ୍ଗୁଳର ନଖକୁ ବସାଇ ଟିପି
ଧରାବ । ଆଉ ହାତରେ ପତ୍ରଟିକୁ ଟାଣି
ନେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ତାହାହେଲେ ପତ୍ରଟି ଫିଟିଯିବ ଏବଂ ନରମ ହୋଇଯିବ ।

ଖଣ୍ଡିଏ କାଠି ବା ଗୋଟିଏ କୁସର ପିଠି ସେହିପରି ପହଞ୍ଚି ଉପରେ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ବସାଇ ଆଉ ହାତରେ ପହଞ୍ଚି ଟାଣି ନେଲେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଫିଟିଯାଇ ପାରିବ । ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ପହଞ୍ଚିଯିବା ପରେ ସହଜରେ ନ ଫିଟିବ, ତେଣୁ ସେହିପରି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କାଳରେ ରଖି ଦେଲେ ସହଜରେ ଫିଟିପବ ।

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାଳପତ୍ରରେ ଚଟେଇ ବୁଣିବ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରଣାଳୀ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡର ୨୪ ପୃଷ୍ଠାରୁ ୩୧ ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ କଥାପତ୍ରର ଚଟେଇ ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ କଥାପତ୍ରର ଚଟେଇ ଗୋଟିଏ କୋଣରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବାକୁ ହୁଏ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଭୂମିରେ ପାରିଦେବ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ତହିଁ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଛକ ପକାଇ ରଖିବ । ପ୍ରଥମ ପହଞ୍ଚି ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ତହିଁର ଠିକ୍ ତଳକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ରର ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଯୋଡ଼ିବ । ତା ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ରର ଦୁଇ ପାଖକୁ ପ୍ରଥମ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ବାହୁ ଦୁଇଟି ବାହାରଥିବ, ସେହି ବାହୁ ଦୁଇଟିକୁ ତୃତୀୟ ପତ୍ରର ଦୁଇ ବାହୁ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ଆଣିବ । ତାହା ହେଲେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ରର ଦୁଇ ପାଖରେ ପ୍ରଥମ ପତ୍ରର ଦୁଇ ବାହୁ ମିଶି ତିନିଗୋଟି ଶାଖା ହୋଇଯିବ । କେବଳ ତୃତୀୟ ପତ୍ରର ଦୁଇଟି ବାହୁ ଉପରଆଡ଼କୁ ରହିଥିବ ।

ଏହି ଯେ ତିନିଗୋଟି ଶାଖା ତଳକୁ ହେଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମଝି ଶାଖାଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ତହିଁର ଦୁଇ ପାଖର ଶାଖା ଦୁଇଟିକୁ ତଳକୁ ଦେଇ

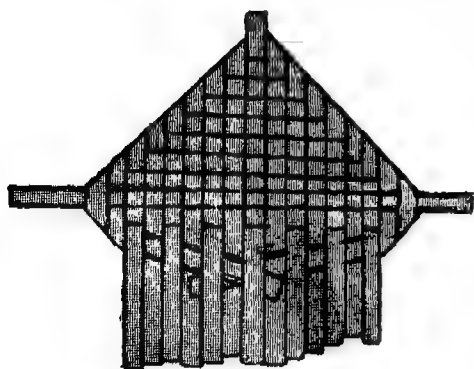
୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଚତୁର୍ଥ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିଦେବ ଏବଂ ଉପରେ ଥିବା ଭୃଗୁଙ୍କୁ ଫତ୍ତର ବାଦ୍ ଦୁଇଟିକୁ ଚତୁର୍ଥ ପତ୍ରର ଦୁଇବାଦ୍ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ଆଣିବ । ତାହାହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪ ଗୋଟି ଶାଖା ହୋଇଯିବ ।

ତା ପରେ ମଝି ଶାଖାଟି ତଳକୁ ଓ ତହିଁର ଦୁଇ ପାଖର ଶାଖା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉପରକୁ ଓ ଗୋଟିଏ ତଳକୁ ଦେଇ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚମ ପନ୍ଥଟି ଖଞ୍ଜିବ ଏବଂ ଉପରେ ଥିବା ଚତୁର୍ଥ ପତ୍ରଟିର ବାଦ୍ ଦୁଇଟିକୁ ଏହି ପଞ୍ଚମ ପତ୍ରର ଦୁଇ ବାଦ୍ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ଆଣିବ । ଏପରି କଲେ ସାତ ଗୋଟି ଶାଖା ହୋଇଯିବ ।

ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଓ ଏହି କ୍ରମରେ ମଝିର ଶାଖାଟିକୁ ଥରେ ଉପରକୁ ଓ ଥରେ ତଳକୁ ରଖି ଓ ତହିଁର ଦୁଇ ପାଖର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତଳକୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଉପରକୁ ଦେଇ ପ୍ରତିଥର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଖଞ୍ଜୁଥିବ ଏବଂ ଉପରେ ବାହାରଥିବା ତହିଁ ପୁବେ ଖଞ୍ଜା ହୋଇଥିବା ପତ୍ରଟିର ବାଦ୍ ଦୁଇଟି ମୋଡ଼ି ଆଣୁଥିବ । ଏହିରୂପେ ଓ ଏହି କ୍ରମରେ ବୁଣି ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡିକ ଯେତେ ଚଢ଼ିତା ବା ଲମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେହି ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିଯିବ । ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୁବେ ଭୂମିରେ ବା ଖଣ୍ଡିଏ କାଗଜରେ ସମକୋଣ କରି ଦୁଇଟି ଗାର କାଟି ଦେଇଥିବ । ସେହି କୋଣଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ପତ୍ର ପାର ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡି ବୁଣୁଥିଲେ ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡି ବାହାରର ସିଧା ଏବଂ ସମକୋଣ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବ । ଯେତକ ଦରକାର ସେତକ ଲମ୍ବା ଅଥବା ଚଢ଼ିତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ତା.ପରେ ତହିଁର ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ପାଖ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

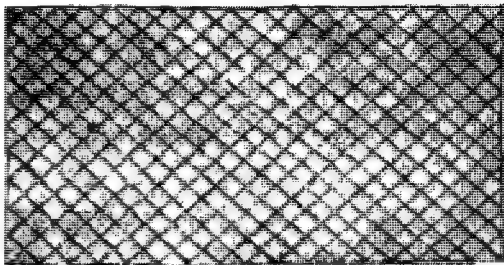
ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ପନ୍ଥ ଶେଷରେ ବୁଣା ହୋଇଥିବା କେବଳ ସେହି ଗୋଟିକ ପନ୍ଥ ବାଦ୍

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ରଖି ତାହା ପରେ ବାହାର ରହିଥିବା ପନ୍ଥ-ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରୁ ଦୁଇ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ମୋଡ଼ି ତାହାକୁ ବାହାରଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥରେ ଦୁଇ ଆଡୁ ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିକର ତଳକୁ ଏବଂ ଗୋଟିକର ଉପରକୁ ରଖି ବୁଣିବ । ପନ୍ଥ ଦୁଇଟି ଦୁଇଆଡୁ ବୁଣି ଆଣି ମଝିରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ମିଶି ଯିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଠାରେ ମିଶାଇ ଦେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

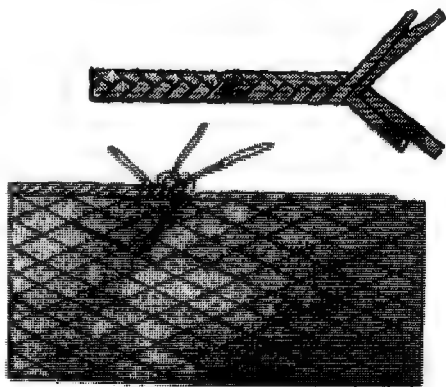
ତା ପରେ ଆଉ ଦୁଇଗୋଟି ପତ୍ର ଦୁଇ ସୁନା ରୁ ମୋଡ଼ିଆଣି ମୁଣ ବାହାରୁଥିବା ପତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ତଳକୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଉପରକୁ ଦେଇ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ମିଶିବେ, ସେହିଠାରେ ମିଶାଇ ଦେବ । ଏହିପରି ଦୁଇ ପାଖରେ ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ପତ୍ର ବାହାରୁଥିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଆଣି ଶେଷ କଲବେଳକୁ କେବଳ ମଝିର ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ବାକି ରହି ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତୁଣା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଗୋଟି ପାଖ ସୁଖ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଶେଷକୁ କେବଳ ଚାରି କୋଣରେ ଚାରି ଗୋଟି ପତ୍ର ବାହାର ରହିବ । ସେହି ପତ୍ର ଚାରି ଗୋଟିକୁ ଓଲଟାଇ ବୁଣା ଅଂଶ ସଙ୍ଗେ ଗୁଞ୍ଜି ଦେଇ ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡି ଶେଷ କରିବ । ୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏହିପରି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡି ଚଟେଇ ବୁଣି ଚଟେଇ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ମିଶାଇ ଧରିବ ଏବଂ ତହିଁର ଚାରି ପାଖରେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧି ଦେବ ।

ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଚଟେଇ ଦୁଇଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଧରି ତାହାକୁ ଏପରିଭାବରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଡୋରରେ ସିଲାଇ କରିବ, ଯେପରି ଡୋରଟି ଚଟେଇ ଦୁଇଟିକୁ ଗୁଞ୍ଜି ବାନ୍ଧିବର ଚଟେଇ ଦୁଇଟିର ପଦାକୁ ଉପରେ ଉପରେ ବାହାର ରହିଥିବ । ତା ପରେ ଲଙ୍ଗପତ୍ର ଦୁଇ ଗୋଟି ନେଇ ସେହି ଡୋର ତଳେ ସୁରାଇ ତାହାକୁ ଡୋରର ଦୁଇ ପାଖରେ ମୋଡ଼ିଦେଲେ ତାହା ଚାରିଗୋଟି ଶାଖା ହୋଇଯିବ । ସେହି ଚାରି ଗୋଟି ଶାଖାକୁ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ମୋଡ଼ି ଦେଇ ଚୁଣିଯିବ । ୮ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତାହା ହେଲେ ଚାରି ପାଖରେ ସୁନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ଡୋର ଖଞ୍ଜିଲା ପରି ହୋଇ ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିକର ଧଡ଼ି ବଳା ହୋଇଯିବ ।

୮ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

କିଆପତ୍ରର ଚଟେଇ ଦେଖିବାକୁ ଯେପରି ସୁନ୍ଦର, ଶୋଭାବା ପାଇଁ ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନରମ ଲାଗେ ।

କିଆ ଫୁଲ

କିଆ ପରି ସେହି ଜାଗାକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗଛ ଅଛି ତାହାକୁ କେତକା କହନ୍ତି । କିଆ ଫୁଲ ଧଳା । କେତକାଫୁଲ ହଳଦିଆ । କିଆଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧଠାରୁ କେତକାଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ ଅଧିକ ମଧୁର । କେତକାପତ୍ର କିଆପତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ ଲମ୍ବା, ଅଧିକ ମୋଟା ଏବଂ ଅଧିକ ଶକ୍ତ । କେତକା ଗଛର ଫୁଲ ଓଡ଼ିଶାରେ କିଆଗଛର ଫୁଲଠାରୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ କମ୍ । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ବାଣପୁରରେ ଯଥେଷ୍ଟ କେତକାଗଛ ଅଛି । ସେଠାରେ ବହୁତ କେତକାଫୁଲ ଫୁଟେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ କେତକାଗଛ ଅଛି ଏବଂ ଫୁଲ ଫୁଟେ; ମାତ୍ର ଗଛର ଫୁଲ ଖୁବ୍ କମ୍ । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ କେହି କେହି କେତକାଗଛ ଲଗାଇ ଯାତ୍ରାରେ ରଖନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିଆଗଛ ପରି କେତକାଗଛ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ କିଆଗଛ ଅଛି । ମାତ୍ର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମାନ ପରିମାଣରେ ଫୁଲ ଫୁଟେ ନାହିଁ । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ମାଲ୍ଦି ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଗୋପାଳପୁର, ଛତିସପୁର ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାମ ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁପରିମାଣରେ କିଆଫୁଲ ଫୁଟେ । ଅନ୍ୟସବୁ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ବର୍ଷାକାଳରେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଫୁଲ ଫୁଟିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଉପରୋକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବୈଶାଖ, ଅଷାଢ଼ ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ, ଏବେଠିକି ତିନି ଥର ଫୁଲ ଫୁଟେ ।

କନୌଜର ଲୋକେ ଆସି ଫୁଲ ସମୟରେ ସେହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ କିଆଫୁଲ ସଂଗ୍ରହ କରି ତହିଁରୁ ଅତର ଉତ୍ତର କରି ଘେନି ଯାଆନ୍ତି । କିଆଫୁଲରୁ ଯେଉଁ ଅତର ବାହାରେ, ତାହାକୁ କେଉଡ଼ା ଅତର କହନ୍ତି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କିଆଫୁଲରୁ ଯେଉଁ ସୁବାସିତ ଜଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ, ତାହାକୁ କେଉଡ଼ା ଖାଟର କହନ୍ତି । ଗଲ୍ଲସେ ପାଣିରେ ଏ କେଉଡ଼ା ପାଣିରୁ ସାମାନ୍ୟ ଟେପା କେତେ ମିଶାଇ ଦେଲେ ଏପାଣି ପିଇବାପାଇଁ ଖୁବ୍ ରୁଚିକର ଓ ସୁଗନ୍ଧ ହୁଏ । ସେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେହି ସେହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସି ଅତର ଆଦି କରୁଥିବାରୁ, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାୟୀ ଘର କରି ଛୋଟ ଛୋଟ କାରଖାନା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିପ୍ରକାର କାରଖାନା ପ୍ରାୟ ସେଠାରେ ୧୦ ଗୋଟି ମଝିନ୍ତି ଅଛି । ପ୍ରତି କାରଖାନାରେ ହାତ୍ତାହାତ୍ ବର୍ଷରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଫୁଲ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ସେଥିରୁ ଅତର କଟାଯାଏ ।

କେଉଡ଼ା ଅତର ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦନ ତେଲର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ଚନ୍ଦନ ତେଲ ସେମାନେ ବାହାରରୁ ଅଣାଇ ଏଠାରେ କିଆ ଅତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଘେନି ଯାଆନ୍ତି । ଏଥିରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର

କାରବାର ହୁଏ । ମାତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ବା ଓଡ଼ିଶାର କେହି ଏହି ଶିଳା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କଟକର କେବଳ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ରହୁଥିବା ବୁଲିବିଲିଆଳ ଯାଇ ମାଲ୍‌ଦ୍ରେ ରହି କିଆ ଅତର ତଥାବ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଆଉ କେହି ତାହା କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

କେଉଁଠା ଅତର ଓ କେଉଁଠା ଜଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଏସୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ ଖଣ୍ଡରେ ଦିଆଯିବ ।

ଏଠାରେ ଲୋକେ କେବଳ କିଆ ଓ କେତକା ଫୁଲରେ ଖଇର ବାନ୍ଧି ତଦ୍‌ଦ୍ଵାରା କିଆ ଓ କେତକା ଖଇର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । କିଆ ଓ କେତକା ଖଇର ପାନରେ ଖାଇ ଆମ ଦେଶର ଲୋକେ ପାଟି ନାଲି କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ ଯେତେକ ସୁଗନ୍ଧ ପାଇ ପାରନ୍ତି କେବଳ ତେତିକି ମାତ୍ର ପାଇ ତହିଁରେ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇ ରହନ୍ତି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର କାରବାର ସେମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହା ପ୍ରତି କାହାର କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ଜନ୍ମେ ନାହିଁ ।

କିଆ ଓ କେତକା ଖଇର

କିଆଫୁଲର ଏବଂ କେତକାଫୁଲର ପାଖୁଡ଼ାରେ ଖଇର ବନ୍ଧାଯାଏ । ଏହି ଖଇର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାପାଇଁ ସାଧାରଣ ଖଇର ଆଖି ତାହାକୁ ଶିଳରେ ବା ହାମାମଦସ୍ତାରେ ଚୁରି ପକାଇବ ।

ଅଲେଇଚ, ଗୁଜୁରତି, ପାନମଦୁରି ଓ ଲବଙ୍ଗ ଆଦି

ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଚୁର୍ଣ୍ଣ କର ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ

ଦେବ । ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ତହିଁରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ

ଜଳ ଦେଇ ଖଇରଚୁନା ଓ ମସଲଚୁନାକୁ ଗୋଲାଇ

କାଦୁଅ ପରି କରିଦେବ । କିଆ ବା କେତକାଫୁଲର

ଗୋଟିଏ ବଡ଼ପାଖୁଡ଼ା ନେଇ ତହିଁରେ ୮୮ ଇଞ୍ଚ ପରିମିତ ଲମ୍ବା ସ୍ଥାନରେ ଯେତେ ପରିମାଣର

ଚକଟା ଖଇର ସମ୍ବେଦ ପାରିବ, ତେତେ ଖଇର ଦେଇ ଛେଟ ଛେଟ ପାଖୁଡ଼ାଗୁଡ଼ିକଦ୍ଵାରା ତାହାର

ମେଲ ଅଂଶକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବ । ବଡ଼ ପାଖୁଡ଼ାର ଦୁଇ ପାଖରେ ବାହାରଥିବା

ଅଂଶକୁ ମୋଡ଼ିଆଣି ଏକତ୍ର କରି ସଜାଡ଼ି ଧରି ତହିଁ ଉପରେ ପ୍ରଥମେ କଦଳୀ ପତ୍ରକା ଏବଂ ତାପରେ

କନାଧଡ଼ି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଗୋଟିଏ ତାଲରେ ସଜାଡ଼ି ରଖିବ ଏବଂ

ଛଇରେ ଶୁଖାଇବ । କେତେଦିନ ପରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଶୁଖିଗଲେ ଉପରେ ବଳା ହୋଇଥିବା କନା ଓ କଦଳୀପତ୍ରକୁ ଫିଟାଇ ଝଲରଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଚଉଡ଼ାମୁହଁ ବୋତଲରେ ବା ଘଡ଼ିରେ ସାଇତି କରି ରଖିଦେବ ।

ଏହିପରି କରିବାଦ୍ୱାରା କିଆ ବା କେତକାଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ ସେହି ଝଇରେ ରହିଯାଏ । ପାନଶିଆଳମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କିଆ ବା କେତକା ଝଇରର ଆଦର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ।

କେତକା ପାଖୁଡ଼ାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡି ରଖାଯିବା ବୋତଲରେ ବା ବୁଝାରେ ପୁରାଇ ସେ ବୋତଲରେ ବା ବୁଝାରେ ଗୁଣ୍ଡି ଭରତି କରି କିଛିଦିନ ରଖିଲେ ସେ ଗୁଣ୍ଡିରେ ମଧ୍ୟ କେତକା ଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ ପୁର ରହେ ।

ନାଳିଆ

ନାଳିଆ ଗୋଟିଏ ଘାସ । ଓଡ଼ିଶାର ସମୁଦ୍ରକୂଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଘାସ ବହୁପରିମାଣରେ ଜନ୍ମେ । କନିକା, ବୁଜଙ୍ଗ, ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର, ମନ୍ତ୍ରପୁର ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳ-ମାନଙ୍କରେ ଏହା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ନାଳିଆଘାସ ଲତା ପରି ୬୮ ଛାତ ଲମ୍ବାରେ ମାଡ଼ିଯାଏ । ଏହାର ପ୍ରତି ଗଣ୍ଠିରୁ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିଏ ଧାନଗଛ ପରି ଉପରକୁ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ରହେ । ସେହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକେ ଏହି ପତ୍ର ସବୁକୁ କାଟିନେଇ ତନ୍ଦ୍ରାସ୍ୱା ଘର ଛାଉଣି କରନ୍ତି । ଲତାଟି ଆଉ ସୁନ୍ଦର, ଚିକ୍କଣ ଓ ଶକ୍ତ । ତାହାର ସ୍ୱାଭାବିକ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅତିସୁନ୍ଦର । ଗୋଟିଏ ଲତାରେ କେତେକଗୁଡ଼ିଏ ଗଣ୍ଠି ଥାଏ । ତଥାତ ପ୍ରତି ପତ୍ର ସ୍ଥଳାନ୍ତରକୁ ପ୍ରାୟ ୬୩ ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ଲମ୍ବା ହୁଏ । ସ୍ଥାନୀୟ ଡମ ଓ ପାଣି ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ଜାତିର ଲୋକେ ଏହାକୁ ନେଇ ତନ୍ଦ୍ରାସ୍ୱା ଟୋକେଇ, ପାଛୁଆ, ତାଲ ପ୍ରଭୃତି ବୁଣି ବିକ୍ରି କରନ୍ତି । ନାଳିଆର ଟୋକେଇ ଖୁବ୍ ଶକ୍ତ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଏହି ନାଳିଆ ବହୁ

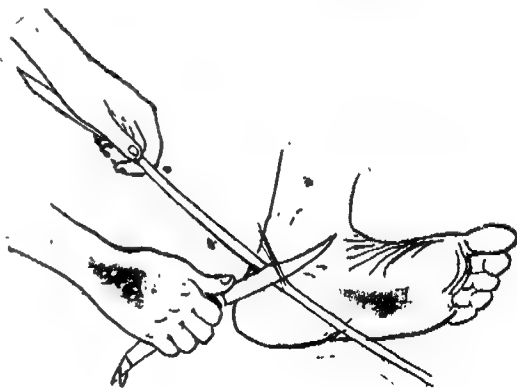
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପରିମାଣରେ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । କଟକର ଟାଉନହଲ୍ ରୋଡ଼ର କୁଟୀରଶିଳ୍ପ କାରଖାନାରେ ଏହି ଲତା ନାନା ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରସ୍ତାପ କରାଯାଇ ଦେଖାଯାଇଅଛି ଯେ, ଏହାଦ୍ଵାରା ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବହାରି ଅତି ଉନ୍ନତ୍ତ ଅନେକ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ନାଳିଆରେ ସୁଟ୍‌କେସ୍, ହାତବ୍ୟାଗ୍ର, ଶୋଇବାପାଇଁ ପଟି ପ୍ରଭୃତି ଅତି ଲୋଭନୀୟ ପଦାର୍ଥମାନ ତିଆରି ହେଉଅଛି । ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ଗଦ ଓ ବଛଣା ଉପରେ ବସିବା କାରଣ ନାଳିଆର ପଟି ଶୀତଳପଟିଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ ନିକୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଶୀତଳପଟିକୁ ଇଚ୍ଛାକ୍ତମେ ମୋଡ଼ି ଭାଙ୍ଗି ଦ୍ଵୟ ନାହିଁ । ନାଳିଆ ପଟିକୁ ସହଜରେ ଲୁଗା ପରି ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ଭାଙ୍ଗି ହେବ । ଅଥଚ ତାହା ଖରାପ ହୋଇଯିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଆସିବା ବେଳେ ବଛଣା ମଧ୍ୟରେ ବାନ୍ଧି ନେବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅଧିକ ସୁବିଧାଜନକ ।

ନାଳିଆକୁ ନାନା ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଯାଇ ପାରେ । ତାଳପତ୍ର ରଙ୍ଗ କରିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ଏହାକୁ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଓ ସେହି ସବୁ ରଙ୍ଗଦ୍ଵାରା ରଙ୍ଗା ଯାଇ ପାରେ ।

ନାଳିଆକୁ ଚିରି ତହିଁର ଅଳ୍ପ କୁସ୍ଵଦ୍ଵାରା ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ହେବ । ଗୋଡ଼ର ଗୋଇଁ ଉପରେ ଏକ ପିଲ ନାଳିଆ ରଖିବ । ଡାହାଣ ହାତରେ ଖଣ୍ଡିଏ କୁସ୍ଵ ଧରି ତହିଁ ଉପରେ କୁସ୍ଵଟି ବସାଇ ବାମ ହାତରେ ପାତିଆକୁ ଟାଣି ନେଲେ ଅଳ୍ପ ସହଜରେ ବାହାର ଯିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଅଳ୍ପକୁ ସାବଧାନର ସହୃଦ ସରଳ ଭାବରେ କାଢ଼ି ନେଇ ରଖିଲେ ସେହି ଅଳ୍ପଦ୍ଵାରା ଧ୍ୟା କେତେକ ପଦାର୍ଥ ତିଆରି କରାଯାଇ ପାରୁବ ।

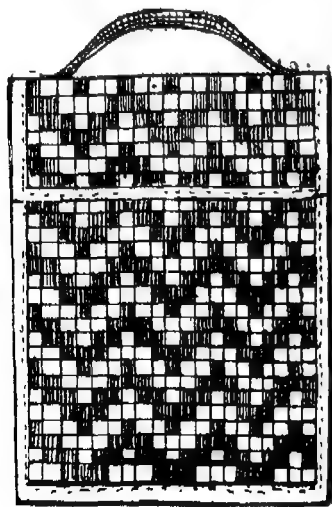
ନାଳିଆର ଅଳ୍ପ ବାହାରଗଲେ ତାହାର ଯେଉଁ ପାତିଆ ରହିବ, ତାହା ଅତି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଖୁବ୍ ନରମ । ଏହାକୁ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ସେପରି ମୋଡ଼ି ପାରିବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାଳପତ୍ରଦ୍ଵାରା ଯେତେ ପ୍ରକାର ପଟି ଓ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ସବୁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହି ନାଳିଆର ପାତିଆଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଣି ଭଲ ଭଲ ପଦାର୍ଥମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ନାଳିଆର ହାତବ୍ୟାଗ୍ (Hand bag)—ନାଳିଆରେ ତିଆରି ହାତବ୍ୟାଗ୍ ଦେଖିବାକୁ ଅତିସୁନ୍ଦର । ହାତବ୍ୟାଗ୍ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ଚଢ଼େଇଗୁଡ଼ିକ ଟୁଇଲ୍, କଲ୍ ଟୁଇଲ୍, ତାଲପତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯେତେ ପ୍ରକାର ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡରେ ୨୪ ପୃଷ୍ଠାରୁ ୩୧ ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ବ୍ୟାଗ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ଶୋଭା ଅନେକ ପରିମାଣରେ ପାତାଅଗୁଡ଼ିକର ରଙ୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ନାଳିଆ ପାତାକୁ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗ କରିବ, ତାହା ସେହି ରଙ୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡର ୧୩ ପୃଷ୍ଠାରେ ତାଲପତ୍ର ରଙ୍ଗ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି । ନାଳିଆକୁ ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ । ତାଲପତ୍ର ରଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ଲେଡ଼ା ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ରଙ୍ଗ ଲାଗିବ ।

ନିମ୍ନର ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଗ୍‌ର ଛବି ଦିଆଯାଇଅଛି, ତହିଁରେ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡି ଛୋଟ ଛୋଟ ଚଢ଼େଇ ଲାଗିଅଛି । ଚଢ଼େଇ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡିର ଚଉଡ଼ା ସମାନ । ଖଣ୍ଡି ଏ ଚଢ଼େଇ ଅନ୍ୟ ଖଣ୍ଡିକଠାରୁ ଲମ୍ବରେ ୨ ଇଞ୍ଚ ବଡ଼ । ଚଢ଼େଇ ଦୁଇଟି କଲ୍ ଟୁଇଲ୍ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣାଯାଇ ଅଛି । ତହିଁର ପାତାଅଗୁଡ଼ିକ ଏକପରସ୍ତ ଧଳ ଏବଂ ଏକପରସ୍ତ କଳା ରଙ୍ଗର ଅଟେ ।

ଏହିପରି ବ୍ୟାଗ୍ (Bag) କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଚଢ଼େଇ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ବୁଣି ଚଢ଼େଇ ଦୁଇଟିକୁ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମିଳାଇ ଧରିବ । ନିମ୍ନରେ ଏବଂ ଦୁଇ ପାଖରେ କିନ୍ତୁ ଲଗା ବା ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଟାଣ ଲଗାର ବା ଚମଡ଼ାର ୨୫ ଇଞ୍ଚ ବା ୩ ଇଞ୍ଚ ଚୌଡ଼ାର ଗୋଟିଏ ପଟି ନେଇ ତହିଁର ଦାଡ଼କୁ ଚଢ଼େଇ ଦୁଇଟିର ଦାଡ଼ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏପରି ଭାବରେ ମିଶାଇ ଧରି ସିଲାଇ କରିଦେବ, ଯେପରି ସେହି ଲଗା ବା ଚମଡ଼ାପଟି ଖଣ୍ଡିକ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇ ଭିତରେ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଯିବ । ତା ପରେ ଗୁରୁପାଖ ଦାଡ଼ରେ ଦୁଇ ପାଖକୁ ମଡ଼ାଇ କନାରେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧି ଦେବ । ଦୁଇ ପରସ୍ତ ହୋଇ ସିଲାଇ ହେବା ଅଂଶ ବାଦ୍ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାକିରହିବ, ତହିଁର ମଧ୍ୟ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବ । ଭିତରେ ଏକ ପରସ୍ତ ଛଟ ବା କୌଣସି ରଙ୍ଗର ଲଗା ବା ସିଲ୍‌କନା ସିଲାଇ କରି ଅସ୍ତର ଲଗାଇ ଦେଲେ ବ୍ୟାଗ୍‌ଟି ଅଦ୍ଭୁତ ଉତ୍ତମ

ହେବ । ଇଚ୍ଛା କଲେ ବହୁଆ ଭିତରେ ଖୋପିରହିବା ପରି କନାରେ ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇଟି ଖୋପ ବା ମୁଣି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଗ୍ (Bag) ଭିତରେ କରି ପାରିବ ।

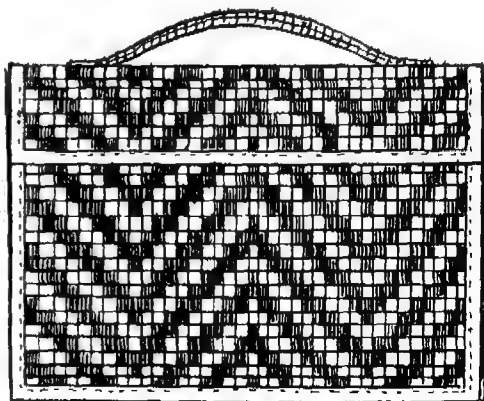
ଦୁଇ ପରସ୍ତ ବାଦ୍ ବହନା ଥିବା ଅଂଶକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ ତାହାଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାଗ୍ର ମୁହଁ ବୁଜି ହୋଇ ପାରିବ । ବୁଜି ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ବଜାରରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିବା ହାତ ବ୍ୟାଗ୍ରର ଚାରି ଲଗାଯାଇ ପାରିବ କିମ୍ବା ବଜାରରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ୩ ଗୋଟି ଟିପା ବୋତାମ୍ ଲଗାଇଲେ ବ୍ୟାଗ୍ର ଖଣ୍ଡି ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ବୁଜି ହେବ ଓ ଖୋଲି ହେବ ।

ବ୍ୟାଗ୍ରକୁ ହାତରେ ଓହ୍ଲାଇ ଧରିବା କାରଣ ତହିଁରେ ଖଣ୍ଡିଏ ହତା ଲଗାଇବା ଅବଶ୍ୟକ । ହତା ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ବ୍ୟାଗ୍ର ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଏକପ୍ରକାର ହତା ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଏହା ପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବ ।

ହତା ଖଣ୍ଡିଏ ବୁଣି ତାହାର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡକୁ ଗୋଟିଏ ମୋଟ କୁଣ୍ଡ ବା ତାଙ୍କଣଦ୍ଵାରା ଫୋଡ଼ି ୩, ୪ ଓ ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟାଗ୍ରରେ ଲଗାଇଦେବ । ଏହି ହତା ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କଣୀର ଭିତର ପାଖରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବତା ଖଞ୍ଜି ଉପର ପାଖରୁ କୁଣ୍ଡ ପୁଟାଇ ସୂତାକୁ ସେହି ବତାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ହତାର ମୁଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିଲେ ବ୍ୟାଗ୍ର ଅଧିକ ଶକ୍ତ ଓ ସୁବିଧାନିକ ହେବ । ବ୍ୟାଗ୍ର ଖଣ୍ଡି ଯେତେ ଚଉଡ଼ା, ବତା ତାହାଠାରୁ ଏକଇଞ୍ଚ କମ୍ ଚଉଡ଼ାର ହେଲେ ଚଳିବ । ହତାର ଦୁଇମୁଣ୍ଡକୁ ସୂତାରେ ଗୁଚ୍ଛି ବାନ୍ଧିବା ପରି ଖଣ୍ଡିଏ ସରୁ ନାଲିଆ ପାତା ସେହି କୁଣ୍ଡରେ ଖଞ୍ଜି ତାହାକୁ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ସୂତାରେ ସିଲାଇ ହୋଇଥିବା ଅଂଶକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ ନାଲିଆ ସଙ୍ଗେ ନାଲିଆ ମିଶିଯାଇ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ଓ ସୂତା ଅଂଶ କିଛି ଜଣାଯିବ ନାହିଁ ।

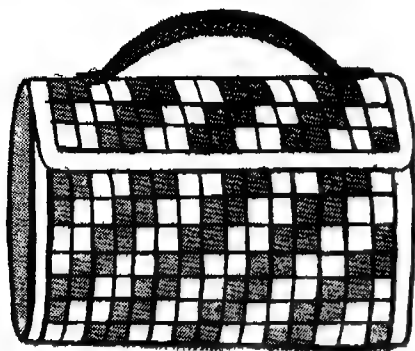
୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଗ୍ର ଛବି ଦିଆଯାଇଅଛି, ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ଚଢ଼େଇ ଲାଗିଅଛି । ତହିଁର ଚଢ଼େଇ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ୩ ନମ୍ବର ବ୍ୟାଗ୍ରର ଚଢ଼େଇଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ଚଉଡ଼ା, ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚତା ତାହାଠାରୁ କମ୍ । ଏଥିରେ ଖଣ୍ଡି ଚଢ଼େଇ ଅନ୍ୟ ଖଣ୍ଡିକ ଠାରୁ ୫ ଇଞ୍ଚ ବଡ଼ । ଏହା ମଧ୍ୟ କଲ୍ ହୁଲ୍ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି ରଙ୍ଗର ପାତା ଲାଗିଅଛି । ତାହା ଛଡ଼ା ଏହାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଠିକ୍ ୩ ନମ୍ବର ବ୍ୟାଗ୍ର ନିର୍ମାଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ କରାଯାଇଅଛି ।

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଗ୍ରଟିର ଛବି ଦିଆଯାଇଅଛି, ତହିଁରେ କେବଳ ଖଣ୍ଡିଏ

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଚଢ଼େଇ ବୁଣି ତାହାକୁ ମୋଡ଼ି ତହିଁର ଏକ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ତହିଁର ଦୁଇ ପାଖର ଧଡ଼ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ

୫ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ମୋଟା ଜିନ୍ କନା ପୁର ପ୍ରଣାଳୀରେ ସିଲାଇ କରା
ଯାଇଅଛି । ସବୁଆଡ଼େ ଧଡ଼ରେ ଖଣ୍ଡିଏ କନା ଲଗାଇ
ମୁହଁ ବନ୍ଦା ଯାଇଅଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ମୋଡ଼ି ତହିଁର
ତାକୁଣୀ କରା ଯାଇଅଛି । ଭିତରେ କନାର ଅସ୍ତର
ସିଲାଇ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ହତା ଲାଗିଅଛି । ଏହାର
ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡିକ ନୁହେଁ, ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା
ଯାଇଅଛି ।

ହତା

ବ୍ୟାଗରେ ହତା ଲାଗିବା ଖୁବ୍ ଦରକାର; ତେଣୁ ତହିଁର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପ୍ରଣାଳୀ

୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଧରିବ । ତହିଁର ଦୁଇପାଖରେ ନାଲିଆର ପାଉଆ ଗୁଡ଼ିଏ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଲଗାଲଗି କରି
ପାରିଦେଇ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ନାଲିଆର ପାଉଆଦ୍ୱାରା ଆବୃତ କରିଦେବ । ୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର
ଦେଖ ।

ଏଠାରେ ଦିଆଗଲା । ହତାଟି
ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା
କରିବ, ସେହି ମାପ ଅନୁସାରେ
ଚଉଡ଼ା ରେଖି କେତେଖଣ୍ଡ
କୋରଟ ବା ଦେବଦାରୁ ଛେଲି
ନେଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର କରି

ଅଉ ଖଣ୍ଡି ଏ ନାଲିଆ ପାତିଆ ନେଇ ତଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ବୁଣିବ । ବୁଣିବା ସମୟରେ
ବିଛା ହୋଇଥିବା ପାତିଆ

ଗୁଡ଼ିକରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଟୁଲ୍‌ଲ

ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ଯାଇଅଛି,

୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

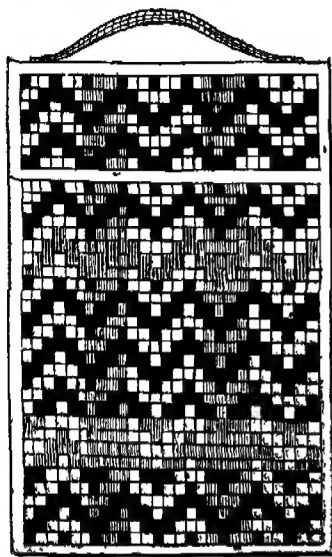
ଅର୍ଥାତ୍ ଟୁଲ୍‌ଲ ପାତିଆ ତଳକୁ ପକାଇ ଓ ଟୁଲ୍‌ଲ ପାତିଆ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ବୁଣିବାର ପାତିଆ
ଖଣ୍ଡିକ ଗୁରୁ ପାଖରେ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ଏହା ବୁଣା ଯାଇଅଛି । ବୁଣିବାର ପାତିଆ ଖଣ୍ଡିକ ପର
ହୋଇଥିବା ପାତିଆଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରଙ୍ଗର ହେଲେ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ବ୍ୟାଗଟି ଚିତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ସାଧା ଓ
ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭଲ ସଂଖ୍ୟାରେ ସଜାଇ ତହିଁରେ ହସାବ କରି ସାଧା ଓ
ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ପାତିଆ ବୁଣିଲେ ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ରିତ ଚଢ଼େଇ ହେବ । ଚଢ଼େଇ
ଯେପରି ଚିତ୍ରିତ ହେବ, ତଦ୍ଵାରା ସେହପରି ବ୍ୟାଗ୍ ହେବ ।

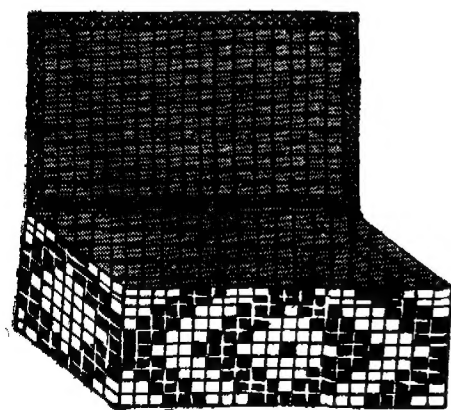
ନିମ୍ନରେ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଟୁଲ୍‌ଗୋଟି ଚିତ୍ରିତ ଚଢ଼େଇ ରଙ୍ଗପାତିଆ ଖଞ୍ଜି ବୁଣିବାର
ଭାଗ ଦିଆଗଲା । ସେହପରି ଯେତେପ୍ରକାର ଭଲ ଭଲ ଭାଗରେ ରଙ୍ଗପାତିଆ ଟାଣିରେ ଦେଇ
ଭଲ ଭଲ ଭାଗରେ ରଙ୍ଗପାତିଆ ବୁଣିବ, ତେତେପ୍ରକାର ଚିତ୍ରିତ ଚଢ଼େଇ ହେବ ।

ଯେବେ ପ୍ରଥମେ ୭ ଗୋଟି ଧଳା ପାତିଆ, ତା ପରେ ୨ ଗୋଟି କଳା ପାତିଆ, ତା'ପରେ ୨
ଗୋଟି ଧଳା ପାତିଆ, ତା ପରେ ୨ ଗୋଟି କଳା ପାତିଆ, ତା ପରେ ୭ ଗୋଟି ଧଳା ପାତିଆ,
ତା ପରେ ୪ ଗୋଟି କଳା ପାତିଆ, ତା ପରେ ସୁନାସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପୁଂ ହସାବରେ ୭ ଗୋଟି ଧଳାଠାରୁ ଅରମ୍ଭ
କରି ଯେତେ ଥର ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ହସାବରେ ପାତିଆସବୁ ଟାଣିରେ ସଜାଇ ବୁଣିବା ବେଳେ
ଭରଣିରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହି ହସାବରେ ସାଧା ଓ ରଙ୍ଗ ପାତିଆ ବୁଣିବ; ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ୭ ଗୋଟି
ଧଳା, ତା ପରେ ୨ ଗୋଟି କଳା, ତା ପରେ ୨ ଗୋଟି ଧଳା, ତା ପରେ ୨ ଗୋଟି କଳା, ତା ପରେ
୭ ଗୋଟି ଧଳା, ତା ପରେ ୪ ଗୋଟି କଳା ଏବଂ ତା ପରେ ସୁନାସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ସେହି ହସାବରେ ବିମ ଅନୁସରଣ
କରି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିବ, ତେବେ ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡିକ ଏକପ୍ରକାର ଚିତ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବ ।

୮ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଯେଉଁ ବା'ଗଟି ଦିଆଯାଇଅଛି, ତହିଁରେ ଚଟେଇଟି କଲ୍ ହୁଇଲ୍ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇଅଛି । ତହିଁର ଟାଣିରେ ପ୍ରଥମେ ୬ ଗୋଟି ଧଳା, ତତ୍ପରେ ୪ ଗୋଟି ଶାଗୁଆ ରଙ୍ଗର ପାତିଆ ଦିଆଯାଇ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧଳା, ପୁଣି ଶେଷକୁ ୪ ଗୋଟି ଶାଗୁଆ ଏବଂ ତତ୍ପରେ ୬ ଗୋଟି ଧଳା ପାତିଆ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ବୁଣିବାରେ ଭରଣିରେ ପ୍ରଥମେ ୬ ଗୋଟି କଳା, ତତ୍ପରେ ୪ ଗୋଟି ଶାଗୁଆ ଏବଂ ତତ୍ପରେ ସମସ୍ତ କଳା ପାତିଆ ବୁଣାଯାଇ ଶେଷକୁ ପୁଣି ୪ ଗୋଟି ଶାଗୁଆ ଓ ତତ୍ପରେ ୬ ଗୋଟି କଳା ପାତିଆ ବୁଣା ଯାଇଅଛି ।

୮ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

୯ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ବୁଣିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ୪ ଗୋଟି ନାଲିଆ ପାତିଆଦ୍ୱାରା

୯ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଯେଉଁ ସୂଚକେସ୍ ଦେଖୁ-
ଅଛି, ସେଭଳି ସୂଚକେସ୍ ତିଆରି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ପ୍ରଥମେ
ଗୋଟିଏ ବା'ଉଁଶ ପାତିଆର ତଳେଇରୁ ତଳା ସକାଶ
୧ ଖଣ୍ଡ, ଉପରର ତାଲ ସକାଶ ୧ ଖଣ୍ଡ ଓ ଗୁରୁପାଖରୁ
ଲମ୍ବ ଦୁଇପାଖ ନିମନ୍ତେ ୨ ଖଣ୍ଡ ଓ ଚଉଡ଼ା ଦୁଇପାଖ ନିମନ୍ତେ
୨ ଖଣ୍ଡ, ଏରୂପ ୬ ଖଣ୍ଡ ମାପ ଅନୁସାରେ କାଟିନେଇ
ଅଥବା ସେହି ମାପରେ ୬ ଖଣ୍ଡ ବୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସଙ୍ଗେ
ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ସୂଚକେସ୍ ଫରମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ।

ତା ପରେ ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡର ମାପ ଅନୁସାରେ ୬ ଖଣ୍ଡ
ନାଲିଆ ପାତିଆଦ୍ୱାରା ଚଟେଇ ବୁଣି ଯେ ଯାହାର
ମାପ ଅନୁସାରେ ଫରମା ଉପରେ ଯୋଡ଼ି ମିଳାଇ
ଦେଇ ଉତ୍ତମରୂପେ ବାନ୍ଧି ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଏଥିରେ ଯେଉଁ ନାଲିଆର ଚଟେଇଗୁଡ଼ିକ ଲାଗିଅଛି,
ତାହା ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡରୁ ୨୧ ପୃଷ୍ଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତାଲପତ୍ର
ଚଟେଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଲମଣ୍ଡ
ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇଅଛି । ତହିଁର ଧଡ଼ିରେ
ଯଦି ଗୋଟିଏ ୪ ଶାଖାର ପଟ୍ଟ ବୁଣି ଖଣ୍ଡି ଦେବ,
ତେବେ ଦେଖିବାକୁ ଆନ୍ଧର ସୁନ୍ଦର ହେବ । ୪
ଶାଖାର ପଟ୍ଟ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ତାଲପତ୍ରର ପଟ୍ଟ

ଏହି ପଟି ବୁଣିବ । ଦୁଇଟି ସାଧା ଓ ଦୁଇଟି ରଙ୍ଗିନ ପାନ୍ଥାଦ୍ଵାରା ବୁଣିଲେ ମଟିଟି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ ଦେଖାଯିବ ।

ଉପରର ଡାଲଟି କବ୍‌କାଦ୍ଵାରା ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି । ଗୁରୁ ଲଗାଇବା କାରଣ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଗୋଟିଏ ପିତଳ ବା ନିକେଲ୍ ଗୁରୁ ଲଗାଯାଇ ପାରିବ । ପୁରବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ହୃଦା ଗୋଟିଏ ବୁଣି କଣ୍ଟା ବା ପେଟଦ୍ଵାରା ସ୍ପଟ୍‌କେସ୍‌ରେ ବସାଇ ଦେଲେ ସ୍ପଟ୍‌କେସ୍‌ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ନାଲିଆ ପଟି

ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହାକୁ ବୁଣିବ । ନାଲିଆ ପଟି ଅର୍ଥାତ୍ ବଛଣା ଉପରେ ପକାଇ ଶୋଇବା କାରଣ ଅନୁନ ୬ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ଏବଂ ୩ ଫୁଟ ଚଉଡ଼ାର ଗୋଟିଏ ପଟି ଜଣକର ଶୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଚଳି ପାରେ । ବଡ଼ ବଡ଼ ପଲଙ୍କରେ ବସିଥିବା କାରଣ ୭ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ଏବଂ ୪୫ ଫୁଟ ବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଚଉଡ଼ାର ପଟି ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପାରେ । ଯେତେ ଲମ୍ବା ଓ ଯେତେ ଚଉଡ଼ାର ପଟି ବୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତାହା ସହଜରେ ଏହି ନାଲିଆ ପଦ୍ଧତିଦ୍ଵାରା ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାର ଯେତେପ୍ରକାର ପ୍ରଣାଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ତାଳପତ୍ର ଚଢ଼େଇ ବୁଣାରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରାଣାଳୀରେ ଏହା ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ସାଧାରଣ ଟୁଲ୍‌ଲ୍ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିଲେ ଚଳିବ । ଗୋଟିଯାକ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ କେବଳ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପାତ୍ରା ସାଧା ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ପାତ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗ କରି ଯେପରି ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେହିପରି ଆଗରୁ ସ୍ଥିର କରି ଟାଣିରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପାତ୍ରା ଗୁଡ଼ିଏ ଖଞ୍ଜି ବା ଏବଂ ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପାତ୍ରା ବୁଣିବ ।

ଯେତେ ଲମ୍ବା ଓ ଯେତେ ଚଉଡ଼ାର ପଟି ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ବୁଣି ସାର୍ ତହିଁର ଧଡ଼ି-ଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ି ବୁଣିଦେବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ ଚଉଡ଼ାର ପଟି ବୁଣି ତାହାର ଗୁରୁ ପାଖର ଧଡ଼ିରେ ବସାଇ ସିଲାଇ କରିଦେଲେ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର ହେବ । ପଟିଟି ୪ ଶାଖାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୫ାତ୍ରାଠ ବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଶାଖାଦ୍ଵାରା ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପାତ୍ରାଦ୍ଵାରା ବୁଣିଲେ ସୁନ୍ଦର ଚିହ୍ନିତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଅନୁଶୀଳନ ।

ଏହି ପୁସ୍ତକର ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପଦାର୍ଥର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ମାଣପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ-ମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଛଡ଼ା ସେହିପରି ଆଉ ଯେ କେତେ ପଦାର୍ଥ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଆଖି ଆଗରେ ଦେଖୁଅଛୁ, ତହିଁର ସୀମା ନାହିଁ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅକାରଣ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଜାଣିଲେ ତଦ୍ଵାରା ଅତି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଓ ମୁଲ୍ୟବାନ୍ ପଦାର୍ଥମାନ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଓ ଦିଗଦର୍ଶନ ମାତ୍ର । ସେହିପରି ଆଉ ନାନା ପ୍ରକାର ପ୍ରଣାଳୀ ଉଦ୍ଭାବନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଆହୁରି କେତେ ପ୍ରକାର ନୂତନ ଓ ସରଳ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏବଂ ସହଜରେ ବହୁ ପଦାର୍ଥ କରାଯାଇ ପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କଲବେଳେ ଯେବେ ଚିନ୍ତା କରିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବ, ତେବେ କେତେ କେତେ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ଆପେ ଦେଖାଯିବ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ବଶେଷ ଅଭାବ । ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ଅର୍ଥ ମନୋନିବେଶପୂର୍ବକ ଦେଖିବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଦେଖୁଁ, ମାତ୍ର କିଛି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରୁ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ କୋଡ଼ି, ହୁରଡ଼ି, ହୁରା ଓ ସେହିପରି କେତେ କେତେ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଅଛି । କୋଡ଼ିର ବେଣ୍ଟ ଖଣ୍ଡିକ କାହିଁକି ଛେଟ, ହୁରଡ଼ିର ବେଣ୍ଟ କାହିଁକି ଲମ୍ବା, ଯେତେ ଲମ୍ବା ଅଛି, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଲମ୍ବା କଲେ କଅଣ ସୁବିଧା ବା ଅସୁବିଧା ହୁଅନ୍ତା, କମ୍ ଲମ୍ବା ହେଲେ କଅଣ ହୁଅନ୍ତା, ଯେତିକି ଲମ୍ବା ଅଛି, ତେତିକି ଲମ୍ବା କରିବାରୁ କେଉଁଠାରେ କିପରି ଜୋର୍ ପଡ଼ୁଅଛି, ଏ ସବୁ କେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୁବୁଁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ଭିକି ଅଛି, ଧାନ ଲୁଟା ହେଉଅଛି । ତହିଁର ନିର୍ମାଣପ୍ରଣାଳୀରେ କି ତତ୍ତ୍ଵ ନିହିତ ଅଛି, ଏ କଥା ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହିଁ । ଭିକିଟି ଏପରି ଗଢ଼ା ହୋଇଅଛି ଯେ, ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଦୌ କାହାରୁ କିଛି ମାତ୍ର ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । କେବଳ ଜଣେ ବା ଦୁଇ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ଭିକିଲୁଣ୍ଟିରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ ତାଙ୍କର ଶରୀରର ଓଜନରେ ତାହା ଉଠି ଯାଉଅଛି, ଓଞ୍ଜାଇ ଆସିଲେ ଆପେ ପଡ଼ି ଯାଉଅଛି । ଭିକିମୁଣ୍ଡାର ଓଜନରେ ଗୁଡ଼ିଲ ହୋଇ ଯାଉଅଛି । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଉଠିବା ଓଞ୍ଜାଇବା ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରୁ ନାହିଁ । ଏହିପରି ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ମନ ଲଗାଇ ଦେଖିବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କହନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଶକ୍ତି ଯେତେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ, ଶିଳ୍ପକୌଶଳ ତେତେ ଉନ୍ନତ ଲଭ କରିବ; ତେଣୁ ଶିଳ୍ପ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

Printed by P. Kar.
THE UTKAL SAHITYA PRESS,
CUTTACK.
1940.